

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ

МАТЕРІАЛИ
студентської наукової конференції

16-17 квітня 2020 рік

Том I

Полтава

Редакційна колегія:

Аранчій В. І., ректор академії, кандидат економічних наук, професор.

Горб О. О., проректор з науково-педагогічної, наукової роботи, професор кафедри екології збалансованого природокористування та захисту довкілля, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Галич О. А., декан факультету економіки та менеджменту, директор Навчально-наукового інституту економіки та бізнесу, професор кафедри інформаційних систем та технологій, кандидат економічних наук, професор.

Дорогань-Писаренко Л. О., декан факультету обліку та фінансів, професор кафедри економічної теорії та економічних досліджень, кандидат економічних наук, професор.

Дудніков І. А., декан інженерно-технологічного факультету, професор кафедри галузеве машинобудування, кандидат технічних наук, доцент.

Кулинич С. М., декан факультету ветеринарної медицини, професор кафедри хірургії та акушерства, доктор ветеринарних наук, професор.

Маренич М. М., декан факультету агротехнологій та екології, професор кафедри селекції, насінництва і генетики, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Муравльов В. В., завідувач відділу з питань інтелектуальної власності.

Опара М. М., фахівець відділу з питань інтелектуальної власності, професор кафедри землеробства і агрохімії ім. В. І.Сазанова, кандидат сільськогосподарських наук, доцент.

Поліщук А. А., декан факультету технології виробництва та переробки продукції тваринництва, доктор сільськогосподарських наук, професор.

Чайка Т. О., начальник редакційно-видавничого відділу, кандидат економічних наук.

Відповідальність за зміст і редакцію матеріалів несуть автори та наукові керівники.

Матеріали студентської наукової конференції Полтавської державної аграрної академії, 16-17 квітня 2020 р. Том І. – Полтава: РВВ ПДАА, 2020. – 429 с.

ВИНИКНЕННЯ ДОКУМЕНТІВ ТА ЇХ РОЗВИТОК У ПЕРІОД КИЇВСЬКОЇ РУСІ

*Тимко А. К.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультету обліку та фінансів,*

*Науковий керівник – Мокієнко Т. В.,
кандидат економічних наук, доцент*

Потреба у спілкуванні, а також у передачі та отриманні інформації, посідає вагоме місце серед потреб сучасного суспільства. Людям конче необхідний обмін знаннями та досвідом. Носіями інформації, яку можна передавати, є документи. Саме вони мають здатність задовольняти одні з найважливіших потреб.

Документ – це засіб закріплення різними способами на спеціальному матеріалі інформації про факти, події, явища об'єктивної дійсності і розумову діяльність людини [2, с. 20].

Також документ – це діловий папір, що посвідчує певний юридичний факт, підтверджує право на що-небудь, служить доказом чого-небудь; письмове свідоцтво, що офіційно підтверджує особу; письмовий твір, грамота, рисунок тощо як свідчення про щось історичне, важливе [1, с.31].

Вчені не дійшли спільної думки про появу першого документа, тому зараз не існує однозначного твердження про чинники, що зумовили виникнення документів. Але з впевненістю можемо сказати, що складання документів бере свій початок з виникнення писемності.

Народження документальної форми фіксації інформації припадає на IV - III тис. до н.е., а за місцем першого вияву належить найдавнішим суспільним утворенням в історії людства – державам східної цивілізації [1, с. 115].

Документування у Київській Русі почалося з IX ст. за умов остаточного формування політичного устрою. Документ на ранньому етапі розвитку людства виконував ті ж функції, що і зараз. У ньому знаходили своє відображення господарські операції, велися статистичні підрахунки, укладалися договори, велося листування, існували збірники законів, в яких відображався розподіл суспільства, ставлення до приватної власності і т.д.

Перші документи Київської Русі були оформлені на дерев'яних дощечках, переважно дубових і липових, які вибілювалися гіпсом. Ще одним матеріалом для письма у слов'ян слугував нижній шар кори берези – берест. Вони датовані XI - XV ст. На бересті літери писали продряпуючи писалом, який мав загострений металевий або кістяний стержень [3, с. 75].

Основним джерелом писемності у Київській Русі були - літописи. Літописання було започатковане в Києві у X ст. і дуже швидко набуло поширення по всіх руських землях. Окремі записи поступово об'єднувалися у літописні зводи,

що є практично єдиним джерелом документування періоду Київської Русі.

Фундаментом літописання Київської Русі є Іпатієвський літописний звід, до якого увійшли літописні твори X - XIII ст. Іпатієвський звід складається з трьох частин: «Повісті временних літ», Київського літопису, Галицько-Волинського літопису [3, с. 77].

Одним з найважливіших документів Київської Русі була «Руська правда», що об'єднувала загальноприйняті закони у єдиний правовий кодекс. З виникненням цього документа князівське законодавство отримало можливість не тільки регулювати сторони державного і громадського життя, а й виступати нормою юриспруденції.

Важливими документами тогочасної епохи були княжі й церковні устави та «уроки». Княжі устави використовувалися для доповнення або зміни внутрішніх державних норм і порядків. Уроки – це постанови князів переважно фінансового характеру. Вони стосувалися податків чи данини на користь князя. [4, с. 152].

Серед управлінських документів Київської Русі потрібно виділити жалувані та хресні грамоти. Жалувані грамоти стосувалися дарування нерухомого майна певним особам, церквам чи монастирям. Хресні ж грамоти укладалися через цілування хреста, тому вони були обов'язковими до виконання.

На високому рівні розвитку перебували давньоруські дипломатичні відносини. Київська Русь укладала договори з іншими державами, що були засвідчені міжнародними документами. Широкого поширення набули «речі», або послання князів. Документи економічного призначення Київської Русі представлені у Іпатієвському літописному зводі згадками про велику кількість «купчих», «дарчих», «заповітових» грамот, що складали протягом двох століть різні верстви її населення [4, с.153].

Отже, бачимо, що документи Київської Русі мають значні відмінності від сучасних документів. Щоб набути довшеної форми вони пройшли багато етапів розвитку, поліпшуючи матеріали для письма, техніку та спосіб написання та стилістику. Удосконалення носіїв інформації в свою чергу посприяло економічному, культурному та соціальному розвитку суспільства.

Список використаних джерел

1. Бездрабко В. В. Історія науки про документ, або Відкриття відомого. Київ, Четверта хвиля, 2011. 296 с.
2. Блощинська В. А. Сучасне діловодство: навч. посібник. Івано-Франківськ: Інститут менеджменту та економіки, 2010. 270 с.
3. Нікольченко Ю. М. Українське документування періоду Київської Русі за літописними джерелами. *Вісник Маріупольського державного університету. Сер. філософія, культурологія, соціологія*. 2013. Вип. 6. С. 71–79.
4. Ставніча О. В. Літописи як джерела давньоруської документної традиції. *Українська державність: історія і сучасність: зб. матеріалів V Всеукр. на-ук.-практ. конф. Маріуполь: МДГУ, 2008. С. 152–153.*

УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

*Шапаренко В.С.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультету обліку та фінансів*

*Науковий керівник – Нездойминога О.Є.,
кандидат економічних наук*

Стаття 1 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» визначає, що внутрішньогосподарський (управлінський) облік – система збору, обробки та підготовки інформації про діяльність підприємства для внутрішніх користувачів у процесі управління підприємством [1].

В той же час сам процес управління підприємством являє собою постійний і системний вплив на діяльність його структур для забезпечення узгодженої роботи і досягнення кінцевого позитивного результату [2].

Управління підприємством відображає сукупність взаємозв'язаних процесів планування, організації, мотивації та контролю, які забезпечують формування й досягнення цілей підприємства – отримання прибутку та ефективне функціонування на певному ринку продукції (товарів, послуг).

Система управлінського обліку базується на даних, які можуть надходити з інших підрозділів підприємства і залежить від сформованості внутрішнього середовища функціонування підприємства з урахуванням впливу факторів зовнішнього середовища. Тому можна стверджувати, що кожне підприємство розробляє систему управлінського обліку виходячи із власних потреб і специфіки роботи.

Основними завданнями управлінського обліку є:

- облік наявності та руху матеріальних, фінансових і трудових ресурсів й надання відповідної інформації по них менеджерам;
- облік витрат і доходів, а також відхилень по них від встановлених норм, стандартів і калькуляцій по підприємству в цілому, структурним підрозділам, центрам відповідальності, технологічним рішенням тощо;
- розрахунок різних показників фактичної собівартості продукції (робіт, послуг) і відхилення їх від нормативних та планових показників (повної виробничої собівартості, неповної виробничої собівартості, собівартості реалізованої продукції тощо);
- визначення фінансових результатів діяльності окремих структурних підрозділів за центрами відповідальності, новим технологічним рішенням, реалізованим виробом, виконаним роботам та наданим по слугам;
- контроль і аналіз фінансовогосподарської діяльності підприємства, його структурних підрозділів та інших центрів відповідальності;

- планування фінансовогосподарської діяльності підприємства в цілому, його структурних підрозділів та інших центрів відповідальності;
- прогнозування і оцінка прогнозу (надання висновку про вплив очікуваних в майбутньому подій на основі аналізу минулих подій та їх кількісна оцінка для цілей планування);
- складання управлінської звітності і надання її управлінському персоналу та спеціалістам для управління виробництвом та прийняття рішень на перспективу [3].

В цілому управлінський облік в загальній системі управління підприємством можна представити у вигляді схеми (рис. 1).

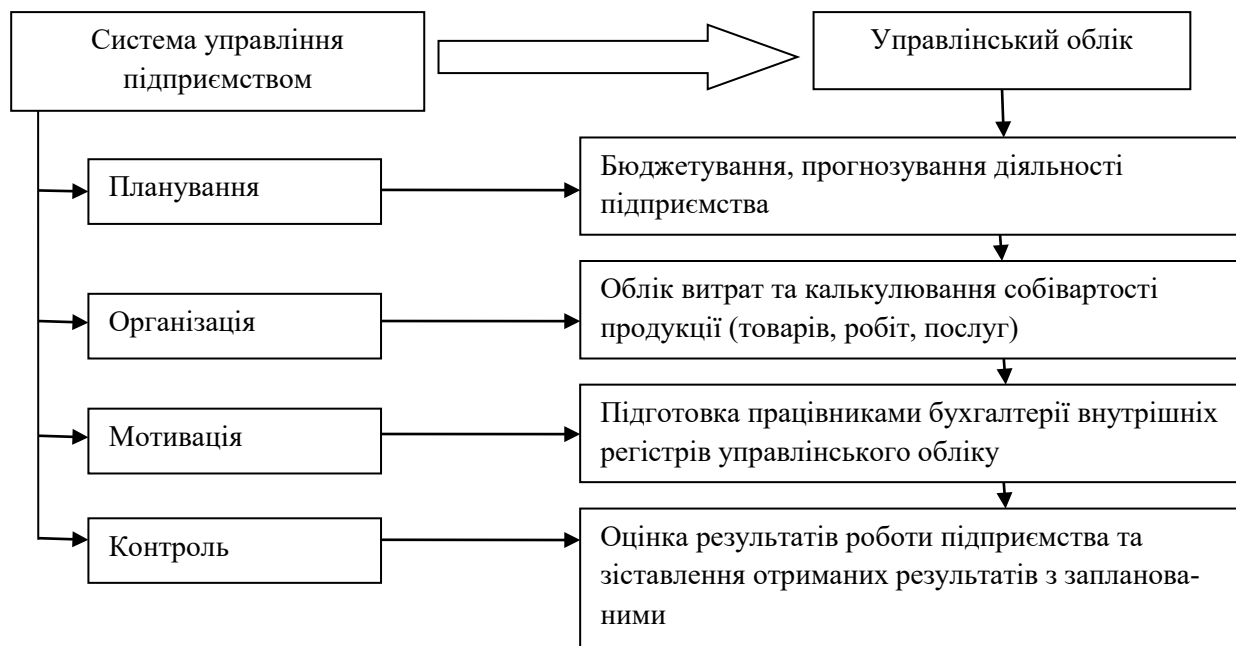

Рис. 1. Взаємозв'язок управлінського обліку з системою управління підприємством

Таким чином, можна зробити висновок, що управлінський облік має важливе значення в організації ефективної діяльності підприємства, забезпечуючи керівництво необхідною обліково-аналітичною інформацією для прийняття ними обґрунтованих управлінських рішень.

Список використаних джерел:

1. Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» №996-XIV від 16.07.1999 р. (редакція від 27.02.2020 р.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14> (дата звернення: 25.03.2020).
2. Економіка і підприємництво, менеджмент / Єрмаков О. Ю., Балановська Т. І., Гуцул. Т. А. та ін. Київ : ЦП «Компринт», 2014. 360 с.
3. Биба В. В., Матюшина Ю. І. Система управлінського обліку: сутність, завдання та етапи впровадження. *Економіка та держава*. 2015. № 1. С. 60-62.

ПОЛІТИЧНА МОДЕРНІЗАЦІЯ У СУЧАСНІЙ ЕТИЦІ: СУТНІСТЬ І ЗМІСТ ПОНЯТТЯ

*Кекало О.С.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультету обліку та фінансів*

*Науковий керівник – Ільченко А.М.,
кандидат педагогічних наук, доцент*

Однією із актуальним проблем сучасного суспільства залишається його удосконалення й модернізація задля високого і якісного рівня життя людей. Процес модернізації суспільства має відбуватися органічним шляхом, що передбачає збалансованість і гармонізацію економічної, політичної, правової, соціальної та інших систем, їх внутрішніх елементів [3]. Тому, розуміння сутності й етичного змісту політичної модернізації є важливим не лише для професійного діяча, а й кожного громадянина, що й зумовило вибір теми тези.

Теорія політичної модернізації в її сучасному розумінні викристалізувалася з багатьох концепцій, які містять висновки й рекомендації і мають різну соціально-політичну спрямованість. Серед відомих представників, які досліджували дане питання є: Д. Аптер, Г. Алмонд, П. Бергер, Л. Біндер, С. Верба, С. Ейзенштадт, А. Етціоні, Д. Коуелман, Д. Лапаламбара, С. Ліпсет, Д. Лернер, У. Мур, Л. Пай, Ф. Ріггз, У. Ростоу, С. Хантінгтон, В. Цапф, Р. Уарт.

У науковому розумінні «модернізація» є комплексним процесом, який супроводжується цілеспрямованими змінами в політичній, економічній, соціальній та культурній сферах суспільства в напрямі їх удосконалення [2]. Сам термін у перекладі з англійської мови означає «осучаснення» та передбачає впровадження у суспільство ознак сучасності. Польський соціолог П. Штомпка визначає дане поняття, як:

- синонім усіх прогресивних змін, коли суспільство рухається уперед згідно з прийнятою шкалою змін;
- синонім сучасності, коли йдеться про комплекс соціальних, політичних, економічних, культурних й інтелектуальних трансформацій, котрі мали місце на Заході з XVI ст. і досягнули свого апогею у XIX–XX ст.;
- зусилля слаборозвинених або відсталих суспільств, спрямовані на те, щоб наздогнати провідні, найрозвиненіші країни [4].

Отже, призначення процесу модернізації полягає в удосконаленні основних сфер життєдіяльності суспільства від менш досконалих до більш досконалих, зокрема й політичної сфери. Науковці К. Ващенко і В. Корнієнко зазначають, що політична модернізація – це соціальні та інституціональні перетворення, пов'язані з переходом від одного типу політичної системи до іншого [3].

Тому, з точки зору сучасних підходів, сутність політичної модернізації полягає в еволюційному запровадженні нових прогресивних форм організації

політичного життя та раціоналізації влади шляхом комплексного поєднання соціально-економічних і духовно-культурних чинників суспільної системи. Політична модернізація передбачає створення певних політичних інститутів, які мають сприяти реальній участі населення у владних структурах та впливу народних мас на прийняття конкретних рішень.

Політична модернізація – це процес, що проявляє себе в таких основних сферах: політичній системі, політичній культурі та політичній поведінці, тому, тісно пов'язаний із політичною етикою. Аналіз наукових праць сучасних українських та російських політологів, світового досвіду дозволяє виділити основні морально-етичні складові політичної модернізації, які тісно переплітаються з процесом демократизації суспільства:

- динамізація політичної системи, її здатність адекватно реагувати на зміни політичних реалій;
- формування нової модернізаторської політичної еліти;
- подолання відчуження громадян суспільства від політичної влади;
- забезпечення реальної участі народу в політичному житті;
- посилення впливу інформації та зростання доступу громадян до неї;
- постійне вдосконалення цінностей та норм у системі політичної культури;
- розвиток людської особистості, підвищення цінності людини [1; с.243].

Отже, аналіз наукової літератури з питання сутності і змісту поняття політичної модернізації дає можливість зробити висновки про те, що процес модернізації є комплексним, який передбачає цілеспрямовані позитивні зміни в політичній, економічній, соціальній та культурно-духовній сферах суспільства для його удосконалення; політична модернізація є обов'язковою умовою для переходу від авторитаризму до демократії і має базуватися на морально-етичних засадах, тобто відповідати моральним нормам та настановам сучасного суспільства.

Список використаних джерел

1. Беглиця В.П., Ярошенко В.М. Політична етика : навчальний посібник. Миколаїв : Вид-во ЧДУ ім. Петра Могили, 2015. 400 с.
2. Політологічний енциклопедичний словник / Упорядник В. Горбатенко; за ред. Ю. Шемшученка, В. Бабкіна, В. Горбатенка. 2-ге вид., доп. і перероб. К.: Генеза, 2004. С. 226.
3. Політологія для вчителя : навч. посібн. для студ. педагогічних ВНЗ / за заг. ред. : К. О. Ващенко, В. О. Корнієнка. К. : Вид-во імені М.П. Драгоманова, 2011. 406 с.
4. Штомпка П. Социология социальных изменений. М., 1996. 416 с.

ЧЕСНІСТЬ У ПОЛІТИЦІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

*Гергель А.А.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультету обліку та фінансів*

*Науковий керівник – Ільченко А.М.,
кандидат педагогічних наук, доцент*

Одним із основних критеріїв ефективності політики, як суспільного явища, є мораль – сфера суспільної та індивідуальної свідомості, сукупність встановлених норм і принципів, вимог і правил, категорій та ідеалів, на основі яких оцінюється людська поведінка, явища соціального і духовного життя, регулюється сімейно-побутова, трудова, громадянська, політична життєдіяльність [1]. Мораль тісно взаємодіє і переплітається з політикою, оскільки: санкціонує або ж засуджує мотиви, практичну діяльність і результати політичного курсу, що реалізується; здійснює етичну експертизу політичних програм; висвітлює особисті якості політичних діячів, визначає міру їх моральної і соціальної надійності [1]. Моральним можна вважати такого політика, котрий намагається досягти максимального блага для найбільшої кількості людей. Тому, дослідження таких основних етичних понять моральної свідомості політика, як: добро, справедливість, обов'язок, честь, совість, шляхетність, чесність не втрачає своєї актуальності.

Проблеми моральних цінностей у соціальній та політичній сферах суспільства висвітлюються у працях: Г. Головних, Б. Грушина, Г. Дашутіна, А. Здравомислова, С. Катаєва, Л. Когана, О. Космій, С. Кримського, С. Мендус, М. Михальченка, Т. Мовчан, В. Ольшанського, І. Федякіна та інших. Проте, як зазначають науковці, питання політичної чесності є складним для аналізу, не достатньо вивчене, тому потребує більш детального дослідження.

У сучасному словнику з етики, чесність визначено як позитивна моральна якість людини, одна з основних людських чеснот, що відображає одну з найважливіших вимог моральності і включає в себе правдивість, вірність взятим зобов'язанням, принциповість, суб'єктивну переконаність у правоті справи, щирість перед іншими і перед самим собою відносно тих мотивів, якими людина керується, визнання і дотримання прав інших людей на те, що їм законно належить [2].

Чесність – це моральна цінність, уміння відстоювати власні фундаментальні етичні переконання, які можуть часом дорівнювати переконанням безсторонньої моралі. Чесність перебуває у протистоянні з вимогами безсторонності та, водночас, чесність перебуває у протистоянні з наслідковими міркуваннями. Політика вимагає вищого ступеня безсторонності та підвищеної обачності з огляду на можливі наслідки. Отже, і в першому, і в другому випадку, політика – це загроза для чесності.

Взаємозв'язок чесності і політичної діяльності прослідковується у відповідях на питання: «Що таке чесність?», «Чим є чесність для кожного з нас?», «Чи є чесність складнішою справою для політиків, аніж для решти громадян?» у книзі британської дослідниці С'юзен Мендус «Політика та мораль» [4]. Її спостереження доводять, що сучасний політик не дуже відрізняється від пересічного громадянина, йому важко відстоювати власні моральні та етичні переконання, оскільки від нього вимагається прискіплива увага до можливих наслідків та високий рівень безсторонності. До цього призводять такі чинники: загроза наслідкових питань, загроза множинних цінностей і загроза соціальних ролей [4]. Особа, яка втрачає чесність або жертвує нею, відчуває, що зрікається власних цінностей та пов'язує себе зі злом.

На рівні політичних процесів чесність проявляється: у довірі, втрата якої може призвести до втрати легітимності влади; у чесних виборах, що полягає у дотриманні виборчого законодавства; у діалозі між політичними діячами, результатом якого мають стати ефективні політичні рішення; у реалізації принципу справедливості, що є запорукою політичної стабільності [3].

Отже, політкам важче відстоювати власні етичні та моральні переконання, оскільки від них вимагається велика увага до можливих наслідків та високий рівень безсторонності. Якщо будь-яка людина потрапляє на офіційну посаду, то вона може виявити, що не завжди вдається діяти за власною совістю, але також буде вимушена визнати наявність певних обов'язків, пов'язаних з тією чи іншою соціальною роллю. Якщо визнати існування різних цінностей, які конфліктують між собою, то можна виявити, що час від часу усім доводиться жертвувати чимось, що має етичну цінність. Всі ми живемо, як каже Тейлор, «між єдиним та багатьма», хоча, звичайно, для політика ризик може бути значно вищим, спокуси – більшими, а ціна помилки – значно публічною.

Список використаних джерел

1. Горлач М.І., Кремень В.Г. Політологія: наука про політику: підручник. URL: https://pidruchniki.com/1625021236439/politologiya/politika_moral
2. Сучасний словник з етики : словник. Житомир : Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014. 416 с.
3. Космій О. Чесність у політиці: аксіологічний аспект. Політика і духовність в умовах глобальних викликів. Вип.13. К. : Вид-во НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2014. С. 144-148.
4. Мендус С. Політика та мораль. К. : Темпора, 2010. 160 с.

ВЖИВАННЯ НЕНОРМАТИВНОЇ ЛЕКСИКИ У СУЧАСНОМУ МОЛОДІЖНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

*Лифар І.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
ННІ економіки, управління, права та інформаційних технологій*

*Науковий керівник – Ільченко А.М.,
кандидат педагогічних наук, доцент*

Нині демократизація мовленнєвої культури молодшої людини, послаблення рівня її саморегуляції, що призводить до тимчасового обмеження впливу соціальної прийнятності, іноді до агресії, дотримання соціально небажаних форм поведінки та інші чинники, зауважують О. Шевченко, О. Тально, Л. Ростомова та інші, сприяють поширенню ненормативної лексики у молодіжному середовищі [2; 4]. Отже, проблема культури мовлення та поширення вживання ненормативної лексики сучасною українською молоддю не втрачає своєї актуальності.

У соціокультурному аспекті вживання ненормативної лексики досліджували такі науковці: О. Бондаренко, В. Жельвіс, І. Кон, В. Леві, Д. Ліхачов, Н. Панова, Б. Успенський, Л. Широкоградюк, інші. Ними визначено, що ненормативна лексика – це неприпустима лексика, яка сприймається людиною як відразлива, непристойна. Така лексика перебуває поза нормальним стилем спілкування і включає в себе набір соціолектів (сленги, жаргон, аргі, просторіччя тощо) та стилістично знижену лексику (вульгаризми, лайки, мат, дисфемізми, суржик, емфізми тощо). Часто термін «ненормативна лексика» ототожнюють із терміном «вульгарна лексика» або з деякими її складниками – просторіччями, діалектизмом, сленгом, спираючись на певні функціональні збіги. Таким чином, під цими термінами розуміють народні, сільські слова і вирази, невічливі, грубі слова і вирази, грубі відхилення від стандарту, непристойні мовні форми, номінації таких предметів, процесів і дій, які ніколи не вживаються в пристойній розмові [1, с.85].

З метою визначення рівня вживання ненормативної лексики серед здобувачів вищої освіти 18-20 років, витоків та основних причин такого мовлення, на базі Полтавської державної аграрної академії, було проведено соціологічне дослідження «Здорове спілкування – здорова нація» за анкетною Х. Чабаненко [3]. Анкетування пройшли 53 здобувачі вищої освіти, серед яких 23 хлопців і 30 дівчат.

Дане дослідження показало, що всі анкетовані здобувачі вищої освіти вживають у своєму мовленні ненормативну лексику. Серед них: 24 % – деколи вживають, 70 % – часто, але тільки в колі людей, які також спілкуються ненормативною лексикою і 6% – практично спілкуються нею.

Першоносіями ненормативної лексики для 24 % анкетованих були батьки, для 68 % – однолітки і для 8 % – телебачення та ЗМІ.

На питання «Чому студенти вживають ненормативну лексику?»: 24 % відповіли, що хочуть показати, як знають ці слова, 24 % – це модно, 13 % – це приносить задоволення, 39 % обрали свій варіант, серед яких частіше зустрічалася відповідь, що вони так виплескують негативну енергію.

На питання «Чи необхідно позбутися ненормативної лексики?»: 18 % анкетованих вважають, що її необхідно викоринити, бо вона псує рідну мову, 41 % вважає, що в деяких випадках вона необхідна і 41 % вважає, що вживання ненормативної лексики є нормальним явищем. 54 % студентів хотіли б спілкуватися без вживання ненормативної лексики, 31 % обрали варіант «змінити лише деякі слова» і лише 15 % хочуть залишити все так, як є. Лише 14 % анкетованим приємно чути ненормативну лексику в своєму молодіжному середовищі, а 86 % не бажають чути її, бо це неприємно.

Отже, культура спілкування сучасної молоді відрізняється особливою розкутістю, а подекуди й брутальністю. Порушення мовного етикету характерні для кризових періодів розвитку суспільства, для вікових криз розвитку особистості, коли норми втрачають сталість, коли вживання жаргонізмів чи звичайного «мату» стає нормою, чи, принаймні, не зустрічає різкої відсічі від присутніх.

Дане дослідження дозволило розглянути важливу проблему сучасної молоді – вживання ненормативної лексики серед здобувачів вищої освіти. Варто зауважити, що проблема постає глибше і ширше та є не лише філологічною, але й соціальною, психолого-педагогічною, важливим шляхом вирішення якої є гуманітарно-соціальне зорієнтування сучасної вищої освіти.

Список використаних джерел

1. Клепуц Л. Стратегії класифікації ненормативної лексики. Гуманітарні та соціальні науки : матеріали I Міжнар. конф. молодих вчених, м. Львів, 14–16 трав. 2009 р. Львів : Львівська політехніка, 2009. с.84–87.
2. Ростомова Л.М. Нормативна лексика: до питання про культуру спілкування студентства. Педагогічний дискурс, випуск 12, 2012 р. с.271-274.
3. Чабаненко Х.Я. Соціологічне дослідження «Здорове спілкування – здорова нація». Прикарпатський інститут ім. В. Стефаника, м. Івано-Франківськ, 2013 р. URL: <https://studfile.net/preview/5258327/>
4. Шевченко О.М., Талько О.Б. Психолого-культурологічні аспекти вживання ненормативної лексики у молодіжному середовищі. Молодий вчений. № 3 (43), березень, 2017 р. С. 280-283.

ВПЛИВ БАТЬКІВСЬКОЇ СІМ'Ї НА ФОРМУВАННЯ ЦІННОСТЕЙ ПОДРУЖНЬОЇ СІМ'Ї У МАЙБУТНЬОМУ

*Шульга В.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
ННІ економіки, управління, права та інформаційних технологій*

*Науковий керівник – Ільченко А.М.,
кандидат педагогічних наук, доцент*

Питання готовності молоді до створення сім'ї залишається актуальним в сучасному суспільстві. Порівняно з іншими соціальними інститутами, сім'я має певні особливості, які істотно впливають на становлення особистості дитини. Саме батьки, їх світогляд, відносини у сім'ї та поведінка, сприяють формуванню особистості сина чи доньки з раннього віку, з власним поглядом на майбутнє життя. З часом, ці погляди можуть змінюватися. Перш за все, це обумовлено індивідуальними особливостями особистості, здобуттям нею певного досвіду, соціальним середовищем тощо. Але, основним підґрунтям формування принципів та поведінки особистості залишається приклад власної сім'ї: у родині закладається модель сімейних відносин; здобуваються навички спілкування з різними людьми – за віком, інтересам, особистісним особливостям; формуються соціально-адаптивні навички та вміння різного рівня і спрямованості.

Вплив батьків (частіше матері) на формування і розвиток особистості дитини висвітлюється в науково-педагогічній і психологічній літературі. Існує цілий ряд теоретичних підходів щодо розуміння ролі та змісту дитино-батьківських відносин, сформульованих різними психологічними школами, а саме: психоаналітична модель (З. Фрейд, Е. Еріксон, Ф. Дольто, Д. Віннікот, К. Бютнер, Е. Берн), біхевіористична модель (Дж. Уотсон, Б. Скіннер, Р. Сіре, А. Бандура), гуманістична модель (А. Адлер, Р. Дрейкурс, Д. Нельсен, Л. Лотт, К. Роджерс, Т. Гордон). В психоаналітичній та біхевіористичній моделях дитина представляється скоріше як об'єкт докладання батьківських зусиль, як істота, яку потрібно соціалізувати, дисциплінувати, адаптувати до життя у суспільстві. Гуманістична модель має на увазі, перш за все, допомогу батьків в індивідуальному становленні дитини. Тому, важливим є прагнення батьків до емоційної близькості, розуміння, чуйності у відносинах з власними дітьми [1].

З метою з'ясування впливу батьківської сім'ї на створення подружньої сім'ї сучасною молоддю на базі Полтавської державної аграрної академії в процесі вивчення навчальної дисципліни «Соціологія» було проведено опитування здобувачів вищої освіти 18-23 років (60 респондентів). Для досягнення мети дослідження були визначені наступні завдання: 1) розробити анкету «Орієнтація молоді на шлюб та смію»; 2) провести анкетування; 3) проаналізувати й узагальнити отримані дані. Для розв'язання поставлених завдань були використані

такі методи дослідження: анкетування, аналіз, індукція, дедукція, описовий метод.

Анкетування дало такі результати: більшість респондентів виховувалися у повній сім'ї, з них у 55% склалися теплі стосунки з батьками, що може бути зумовлене дружніми відносинами в сім'ї, у 42,5% – звичайні стосунки з батьками, що робить дійсне припущення про тісний зв'язок членів сім'ї і лише для 2,5% анкетованих перебування разом усіх членів сім'ї викликає негативні емоції, саме тому вони намагаються уникати один одного. Більшість опитаних не перебуває у відносинах на даний момент, але інші 17,5% вважають, що їхня кохана людина не схожа на когось з батьків, 7,5% мають стосунки і помічають спільні риси партнера з батьками.

70% опитаних не хочуть, щоб у майбутньому, кохана людина була схожа на когось з їхніх батьків, при цьому 87,5% планують створити власну сім'ю у майбутньому, переважно у 23-27 років, що у 67,5% не схоже на вік створення сім'ї їхніми батьками. Це обумовлюється зростанням віку одруження на сьогодні. 57,5% респондентів хотіли б запозичити сімейні правила, традиції для власної майбутньої сім'ї, серед них 90% планують виховувати власних дітей так, як виховували їх батьки, але дещо змінивши. Поставивши питання : «Як ви вважаєте, чи впливає сім'я, у якій ви зросли, на подальше формування власної сім'ї?», більшість опитаних погодилася і лише 7,5% відповіли – «ні».

Отже, проаналізувавши й узагальнивши отримані дані анкетування, можна зробити висновок, що більшість респондентів виховувалися у повних сім'ях, мають задовільні стосунки як з батьками, так і в сім'ї у цілому. Це формує бажання створювати власну сім'ю у майбутньому (у 23-27 років), де у майже у всіх випадках планують народжувати дітей. Більшість респондентів не бажають, щоб партнер мав спільні риси з батьками. Переважна кількість опитаних вважають, що батьківська сім'я дійсно впливає на формування майбутнього подружнього життя. На підставі вищесказаного можна стверджувати, що батьківська сім'я відіграє неабияку роль у формуванні світогляду особистості щодо створення власної сім'ї у майбутньому.

Список використаних джерел

1. Влияние родительской семьи на систему взаимоотношений в браке. URL:

https://studbooks.net/1704419/psihologiya/vliyanie_roditelskoy_semi_sistemu_vzaimootnosheniy_brake.

2. Кошонько Г.А. Психологічні особливості готовності молоді до створення сім'ї. Актуальні проблеми навчання та виховання людей з особливими потребами: збірник наукових праць. № 2 (4). 2007. URL: <http://ap.uu.edu.ua/article/581>.

DOING BUSINESS IN JAPAN

*Дергільов І. А.,
Здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
ННІ економіки, управління, права та інформаційних технологій*

*Науковий керівник – Воскобойник В. І.,
кандидат філологічних наук, доцент*

Japan is one of the world's economic superpowers and its prosperity is based on its efficient industries (automobile, information and communication technology, and consumer electronics). Foreign investors who intend to set up a business in Japan can choose from a wide range of legal entities such as representative offices, branch offices, and companies (private and public) [2, p. 8].

Knowledge of Japanese opens tremendous business opportunities. Partnership with Japanese companies can bring many benefits. However, to make a deal with representatives of Japanese business is not so easy. Japan may seem closed to foreigners. This closeness has developed both because of cultural peculiarities and because of various formal obstacles. For example, when doing business in Japan, be careful with the symbols of death. If you decide to wear a kimono, make sure you turn left over right. Otherwise, you will indicate that you want to be buried.

Incorrect behavior to the negotiations may lead to the disruption of the transaction by the Japanese side, even if future deal would bring great benefits to the Japanese enterprise. Here are some aspects which must be taken into account if you are going to participate in building business contacts with Japanese partners [1].

1. Business ethics: In Japan, it is very useful to have connections, but we should be careful when choosing partners: they must be of the same rank as you are.

Japanese business people will want to know everything about your training and qualifications.

In order to succeed, you must describe how your products can enhance the career prospects and reputation of your partners in Japan.

Decisions are made exclusively within the group. Foreigners must obtain approval from the group before they can influence the decision-making process. It is a bad idea to expect quick decision-making from the Japanese. For them, business is associated with war, since business ethics was shaped by the samurai and Confucian ethical systems. Many ideals of Confucianism are the ideals of modern Japanese businessmen: honor, respect for elders, duty, and devotion. For the Japanese, defeat in business is tantamount to defeat in a war, so they weigh all decisions carefully and for a long time. So, do not be in a hurry to make a detailed contract or a contract from a multitude of points.

2. Greeting: A bow (o-jig) is a way of greeting, apologizing, or even offering help. This elemental gesture can greatly assist Western entrepreneurs in establishing business relationships with a potential Japanese client. Depth of bow depends on the

status of your colleague. When you worship a person who has a higher status than you, it is necessary to bow a little lower than that person, in order to show him / her your respect.

The introduction is very important for the Japanese. You need to give your name and position and offer a business card to your interlocutor. The Japanese are very attentive to this introductory part of conversation, especially to business cards. To show respect to your Japanese partner, it is necessary to take and give a business card with two hands. After you have received a business card, it should be carefully studied, and then put on the table in front of you. And of course, be sure to remember the name of the interlocutor, because you need to contact the Japanese during business communication only by last name.

The first impression about you is made up of how punctual you are. The Japanese are extremely sensitive about the time and do not like being late.

3. The art of conversation: Good topics for conversation are the family of the person, gratitude for the hospitality, and history of Japan. But the Japanese can ask very personal questions about your salary, your education, and your family life.

Wide hand gestures, unusual facial expressions, or sharp movements are not accepted. The Japanese do not talk their hands. The Japanese should never pat their backs or shoulders.

Making derogatory remarks about anyone, including your competitors and your own employers, will destroy your relationships.

Laughter usually indicates embarrassment and shock, not joy.

4. Business meetings and dinners: Strict adherence to the dress code is necessary. Business style for men is a dark suit (dark blue or black), a white shirt, a tie in the period from October to April; from May to September gray suit is good. A black suit, white shirt, and black tie is a funeral outfit. For women it is recommended to have short (or rear-ended) hair and wear seasonal-colored pants or long skirts, just like men's.

Any white flowers should be avoided. It is considered unlucky to give a bouquet of four or nine flowers.

For a gift, foreign, prestigious, branded items, pens and pencils, or a regular memory card are good options.

If you are invited to a karaoke bar, you must sing. It doesn't matter whether you sing or not.

So, doing business in Japan is very closely connected with culture, philosophical and religious views of the Japanese. Apart from the language, it is necessary to master the basic knowledge of Japanese culture and mentality to succeed in business with the Japanese.

Список використаних джерел

1. Особливості ведення бізнесу в Японії. URL
: <https://glebov.com.ua/vedennya-b%D1%96znesu-v-yapon%D1%96%D1%97.html>
(дата звернення: 19.03.2020).

2. Doing business in Japan. The network for doing business. Tokyo. UNY Tokyo & Co, 2018. 34 p.

АФІКСАЛЬНІ ІННОВАЦІЇ В АНГЛОМОВНІЙ ЕКОНОМІЧНІЙ СФЕРІ

Лосєва А. В.,

Здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»

факультету обліку та фінансів

Науковий керівник – Воскобойник В. І.,

кандидат філологічних наук, доцент

Глобалізація суспільства спонукають до всебічного дослідження англomовної економічної сфери, особливо якщо враховувати вплив на неї інформаційної революції і потребу характеристики нових понять [1, с. 16].

Економіка залишається одним із головних постачальників інновацій сьогодні. Значна кількість неологізмів, що виникають у сфері економіки, характеризує нові економічні теорії і доктрини, економічні явища, особливо такі, що співвідносяться з постійними реформами, прагненням удосконалення економічного життя суспільства. Створюються нові слова і словосполучення, які призначені для номінації і характеристики економіки в умовах посилення процесів глобалізації економічного життя.

Неологізм – це слово чи сполука, використані мовою в певний період на позначення нового або вже наявного поняття або в новому значенні й усвідомлюються як такі носіями мови. Неологізми належать до пасивного словникового складу мови, але з часом засвоюються нею й переходять до загальноживаної лексики, утративши свій статус неологізма [2, с. 417].

Інтенсивне поповнення термінологічного складу англійської мови відбувається за рахунок афіксації – утворення нових термінів шляхом додавання до кореневих слів, запозичених з грецької й латинської мов префіксів і суфіксів.

Продуктивними в утворенні англійських неологізмів в економічній сфері є вже відомі афікси, які мають суміжне значення, а саме: германський префікс **up-** (*upshift – наймати на виснажливу та нервову роботу, після звільнення з легшої і спокійнішої роботи, upsell – намагатися переконати клієнта купити дорожчу продукцію*) та германський суфікс **-dom** (*corporatedom – все, що відноситься до корпорації*); романські префікси **mega-** (*megamall – дуже великий торговий центр, megaproject – великомасштабний проект*), **micro-** (*microvacation – коротка відпустка*), **mini-** (*mini-job – «міні-робота», заняття, що не приносить солідного прибутку, проте не вимагає і значних витрат часу*), **super-** (*supersize – значно збільшувати щось у розмірах, supermom – жінка, що поєднує риси дружини, матері, активного працівника і суспільного діяча*), **hyper-** (*hyperengineering – радикальна реорганізація ділових підприємств, hypercommercialisation – гіперкомерціалізація; надзвичайно високий рівень про-*

мислового виробництва), а також романські суфікси **-er** (*pharmer* – людина або організація, які займаються одержанням медично активних речовин з тварин, створених шляхом біотехнологій), **-ist** (*declinist* – особа, яка песимістично оцінює тимчасові досягнення в економіці країни), **-ation** (*casualization* – впровадження замість «формального» стилю одягу службовців «неформального»).

Однак, нові лексичні одиниці англійської мови в економічній сфері створюються не лише за участю вже відомих афіксів, а й за допомогою нових словотворчих елементів – так званих, напівафіксів, що оформилися в останні десятиліття і виявляють значну активність в утворенні новотворів. «Роль кожного продуктивного афікса варто вважати важливішою порівняно з роллю окремого лексичного чи фразеологічного неологізму, оскільки кожна словотворча морфема дає життя багатьом лексичним неологізмам, розширює можливості словотвору» [1, с. 4]. Нові афікси в економічній терміносистемі виникають не лише на базі існуючих морфем, але й на основі псевдоморфем, які можуть збігатися з існуючими лексичними одиницями або бути їх частинами у результаті розчленування чи словотвірної фрагментації. Особливо активними у творенні нових афіксів є телескопія. Деякі фрагменти слів, що входять до складу телескопічних одиниць і характеризуються високою частотністю використання, поступово можуть еволюціонувати в нові афікси. Телескопія викликала формування нових препозитивних та постпозитивних формантів, які функціонують в ролі афіксів, наприклад: **docu-** (елемент *docu-* виділився внаслідок телескопії зі слова *documentary* і утворив ряд неологізмів): *documercial* – рекламно-документальний ролик, *docuterm* – ключове слово документа; **cyber-** (скорочений варіант слова *cybernetics*): *cyberbusiness* – віртуальний бізнес, *cybermall* – електронний магазин; **globo-** (елемент слова *global* перетворився на префіксальний словотвірний елемент): *globoboss* – керівник транснаціональної корпорації, *фірми*, *globoprotester* – людина, що протестує проти негативних наслідків глобалізації; **-nomics** (елемент *-nomics* зі значенням «економічна політика; економічний аспект діяльності», що є результатом телескопії, активно функціонує в ролі афіксу у термінології менеджменту): *culturnomics* – залежність економіки від особливостей культури країни, *mistakonomics* – недосконала економічна політика; **-ariat** (за аналогією до існуючих лексичних одиниць *proletariat*, *secretariat* утворив неологізми): *salarariat* – *саларіат* (клас службовців, що складають більшу частину населення в сучасних розвинутих країнах), *commentariat* – відомі журналісти, аналітики ЗМІ; **-crat** (зі значенням особи, наділеної певною владою): *businesscrat*, *kleptocrat*; **-cracy** (зі значенням соціальної структури, наділеної певною владою): *corpocrasy* – корпоратія (суспільство, в якому великі фірми і корпорації мають значну політичну та економічну владу).

Таким чином, афіксація є продуктивним способом творення англійських новотворів економічної сфери. Як уже відомі афікси, так й напівафікси беруть активну участь у формуванні англійських економічних інновацій.

Список використаних джерел

1. Зацний Ю.А. Сучасний англомовний світ і збагачення словникового складу. Львів : ПАІС, 2007. 228 с.
2. Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. Полтава : Довкілля – К., 2006. 716 с.

TRANSLATING AND INTERPRETING LEGAL TERMS

Лоза Я. О.,
Здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультету обліку та фінансів

Науковий керівник – Воскобойник В. І.,
кандидат філологічних наук, доцент

Legal terminology is necessary and compulsory in legal practice and advocacy, because it is impossible to explain any law or normative legal act without it. The legislation of Ukraine as well as other countries is changed regularly, that's why it requires new legal terms, doctrines, and explanations. The legal language does not depend on ethnos and is necessary on every stage of society's development.

The main unit of any terminology is a term. A *term* is a word or a group of words which is specifically employed by a particular branch of science, technology, trade or the arts to convey a concept peculiar to this particular activity [1]. We define *alegal term* as a word or a word combination which stands for a general name of a legal concept, has a specific and definite meaning, and is often used in legislation and legal documents. The contemporary language of law makes several requirements relating to legal terms that should be taken into consideration in the process of translating. The legal term should meet the following important requirements [2]: satisfy the rules and norms of a corresponding language; be systematic; correspond to a certain definition oriented to a certain concept; be relatively independent of the context; be precise; be as concise as possible; aim at one-to-one correspondence (within the terminological system); be expressively neutral; be euphonical.

The English legal terminology is characterized by a specific set of terms. First of all, it comprises numerous Latin words and phrases (ex. *lex loci actus*, *res gestae*, *corpus delicti*, *lex domicilii*, etc.). It also has words of the Old and Middle English origin, including compounds which are no longer in common usage (*aforesaid*, *hereinabove*, *hereafter*, *whereby*, etc.). Besides, the English legal language includes a large amount of words derived from French (*appeal*, *plaintiff*, *tort*, *lien*, *estoppel*, *verdict* etc.). The language of law also uses formal and ceremonial words (*I do solemnly swear*, *Your Honour*, *May it please the court...*) and technical terms with precise meanings (*defendant*, *negligence*, *bail* etc.). Thus, the present content of the English language of law is due to the influence of different languages and that has a historical explanation.

Considering Ukrainian legal terminology, we should keep in mind that it comprises fewer borrowings and compounds than the English one. A considerable part of legal terms is of a national origin. This may be explained by the history of Ukraine and its legal system development as well. At the same time, the contemporary Ukraine legal language has been enriched by the new law terms derived from English: *лізинг* - *leasing*, *антимонопольний* - *antitrust*, *корпоративний* - *corporate*, *факторинг* - *factoring* etc. Thus, English and Ukrainian legal languages are characterized by their own specific features which are explained by the historical, political, social and cultural influences.

Dealing with the language of law implies two forms of transferring from one language to another – legal interpreting and legal translating. *Legal interpreting* is meant for people who come before the courts (litigants, defendants, witnesses) and who cannot communicate effectively in the language of legal procedures. According to the law, individuals who do not communicate in the language of legal proceedings have a right to speak their native language in court and use the interpreting services. The interpreter's goal is to interpret from one language to another everything what is said in court, preserving the tone and level of the original language, adding and deleting nothing. The legal interpretation should be adequate, complete and correct.

Legal translating first of all implies translating legal documentation (laws, acts, judicial decisions, legal rules, contracts, agreements, administrative papers and other law-related documentation). This kind of translating has been recently prevailing in the process of international relations development. Faced with a legal text to translate, a legal translator must deal with the dual challenge of language and law, which he or she must reproduce as correctly as possible in the target language. This complex procedure of transferring from one language to another involves a number of risks inherent in language. That is why it is rather difficult to transfer the entire message of the source text from one language to another.

While translating it is important to know the legal terminology in both languages. The substitution of a legal term of the source text by its synonym (a word of common usage) in the target language may result in misinterpretation in terms of law. The distortion of the meaning of a law term may influence upon legal consequences. For example, the legal phrase “*the party domiciled abroad*” is not equal to its Ukrainian translation «*закордонна сторона*» or «*сторона, що проживає за кордоном*». The correct way to express the same meaning in Ukrainian legal terminology will be «*сторона, доміцільована за кордоном*». It should be noted that a *domicile* as a legal term means *a place of permanent living* (if an individual is implied) or *a seat of a corporation, a principle place of business* (if a juridical person is implied), while the general meaning of this word is *a place where someone lives* [3].

Taking into consideration the aforesaid, we come to a conclusion that legal translators and interpreters should meet the essential requirements mentioned above in order to provide a complete, correct and adequate translation. Deep knowledge of the legal language and proficiency in legal terminology of both languages are the

main factors providing the effective intercultural communication of legal professionals in the process of international cooperation.

Список використаних джерел

1. Суперанская А. В., Подольская Н. В., Васильева Н. В. Общая терминология : Вопросы теории. М. : Наука, 1989. 246 с.
2. Ivanova L. I., Sheberstova T. B. The Peculiarities of the English Legal Term and Their Reflection in Translation // The Problems of Intercultural Communications (International Conference Materials). ISUCT Press : Ivanovo, 2000. 134p.
3. New Webster's Dictionary and Thesaurus of the English Language. Danbury: Lexicon Publ. Inc., 1993. 1216 p.

STRUCTURAL AND SEMANTIC FEATURES OF PHRASEOLOGICAL UNITS IN MODERN ENGLISH

*Тюріна К.О.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультет обліку та фінансів*

*Науковий керівник – Тагільцева Я.М.,
кандидат філологічних наук, доцент*

English has a thousand-year history and during this time it has accumulated many phrases, which are used by people in special cases and sound interestingly and brightly. We are talking about phraseological units.

Phraseological units or idioms are determined as stable self-expressions. They are similar to proverbs, but, in contrast to them, idioms aren't complete sentences. It means that meaning of idiom isn't deduced from the meaning of its constituent components (for example, under a cloud – під підозрою; face like thunder – чорніший за хмару). Modern English totals about 25 000 phraseological units.

The background of the theory of phraseology can be seen in the works of such Russian scientists as A. A. Potebnya, A. A. Shakhmatov and F. F. Fortunatov. The development of phraseology was also significantly influenced by the ideas of the French linguist Charl Balli, who first formulated the signs of stable combinations of words and the basis for their classification and, in fact, introduced the term 'phraseology', which was understood as "a section of stylistics that studies related phrases" [1, p. 9; 29, p. 12].

Professor A. V. Kunin believes that, basically, a phraseological unit is a combination of potential words with a completely rethought meaning and a combination of potential words with real words with a partially rethought meaning [2, c. 19].

English phraseological units are also classified by a characteristic feature, which is taken as a basis.

English idioms are associated with various types of human activity, for example:

1. Idioms related to the sea. Many of them are more widespread, being metaphorically rethought:

- Like a fish out of water – як не у своїй тарілці

For example: Yesterday we were at Jim's party and I felt like a fish out of water.

2. Many phraseological expressions related to hunting are also included in the colloquial English:

- To run with the hare and hunt with the hounds – служити і нашим, і вашим; сидіти на двох стільцях одразу.

For example: I'm surprised at you! You helped our enemies, being in our team. You made a decision to run with the hare and hunt with the hounds.

3. Of the animals, there are dogs, pigs, cats and horses mentioned in idioms most often.

- When pigs fly – коли рак на горі свисне

For example: She will marry him when pigs fly.

4. Birds are also often mentioned in idioms:

- To be in full feather – бути при параді

For example: There is John's party today so I should be in full feather.

5. Furniture is the source of the following idioms:

- Skeleton in the cupboard – скелети в шафі (секрет)

For example: He certainly has a skeleton in the cupboard and we must find out what he keeps secret.

6. Many colorful idioms were born in the kitchen:

- Have a finger in the pie – бути причетним до чогось

For example: The police suspected that Daniel Crofft had a finger in the pie in many crimes.

7. Phraseological units associated with traditions:

- Have kissed the Blarney stone – бути підлесником. (According to tradition, everyone who kisses the stone which is in the Blarney's castle in Ireland, was awarded by the gift of the flattering speech).

Thus, we can conclude that the peculiarity of English phraseological units is in their variety and their great amount. Almost all or more than half of all events occurring in England and the UK are reflected in the phraseology of this language. "By means of idioms, as with the help of various shades of colors, the information aspect of the language is complemented by a sensually intuitive description of our world, our life." [1, c. 301]. Using idioms, we can investigate history, culture and language of the nationality, which is a perspective for further research.

References

1. Арнольд И. В. Стилистика современного английского языка. Л. : Просвещение, 1981. 295 с.
2. Смирницкий А. И. Лексикология английского языка. М. : Издательство литературы на иностранных языках, 1956. 260 с.

LEXICAL AND SEMANTIC FEATURES OF EMOTIONAL EXPRESSION IN THE NOVEL “A WALK TO REMEMBER” BY N. SPARKS

Рибалко В.О.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультету обліку та фінансів

Науковий керівник – Тагільцева Я.М.,
кандидат філологічних наук, доцент

Our research is founded on the novel "A Walk to Remember" by Nicholas Sparks. **Emotional expressions** are behaviors that communicate an emotional state or attitude. They can be verbal or non-verbal, and can occur with or without self-awareness. Emotional expressions include facial movements like smiling or scowling, simple behaviors like crying, laughing, or saying "thank you," and more complex behaviors like writing a letter or giving a gift [1].

Comparisons: "If truth be told, people *cried buckets* whenever they saw it" [3, p.10] (**sadness**). "She really worked that gum, chewing it almost *like a cow* working her cud"[3, p.61] (**disgust**). "Lew was looking at Jamie as though she had *cornstalks growing out of her ears*"[3, p.64] (**surprise**). "We arranged to meet at five o'clock, and the rest of the afternoon ticked by slowly, *like the drips from Chinese water torture*" [3, p.77](**expectation**). "'Oh... I said it like I'd stepped on someone's *pet turtle, squashing it under my shoe*" [3, p.125](**regret**). **Interrogation:** "Some end for a guy like that, huh? Life, I've learned, is *never fair*" [3, p.20] (**frustration**). "Being seen with her once was bad enough...but being seen with her *every day*?" [3, p.81](**rueful feelings**). "'Why not?' I shouted *hoarsely, not understanding* any of this". [3, p.200]"Why, I *wondered*, had my world suddenly unraveled as it had? Why had all this happened to someone like her?"[3, p.237] (**bewilderment**). **Delight:** "I've been *soblessed* to have a father like mine". [3, p.29] "She was absolutely *joyous* as she looked up at me".[3, p.153] **Admiration:** "You're a *wonderful person*, Jamie. You're *beautiful*, you're *kind*, you're *gentle*...you're everything that I'd like to be". [3, p.198] **Tenderness:**"I don't know that there's anything more you can do, *sweetheart*," she said *gently*". [3, p.235] **Interest:** "She looked at me with *a twinkle in her eye*". [3, p.121] **Enthusiasm:** "And although I was never a particularly good athlete, on this day I was *unstoppable*". [3, p.240] "I was *flying* for about a hundred yards or so, and

then I started to get kind of tired, and then a *cramp set in*"[3, p.43]. **Exclamation, repeat and resentment:** "*I didn't want to waste my afternoons meeting with teachers after school—after school!*"[3, p.33] **Pity:**"*I'm sorry,*' she whispered to me through her *ragged sobs*".[3, p.200] **Offence:** "Hegbert would never accept his help, that *the wounds were too deep*".[3, p.231] **Calm and thoughtfulness:** "She was looking out the window with a *peaceful* look on her face, kind of smiling, but *far away* at the same time". [3, p.165] **Indignation:** "'You're *full of crap,*' I answered, and he slapped my back, hard enough to force the breath right out of me". [3, p.71] "Eww . . . gross!"[3, p.98]. **Embarrassment:**" 'Well...*I don't know,*' I said, *confused*". [3, p.79] "*Jamie blushed*".[3, p.192] "I was *reaching for anything, confused* and, yes – *scared*". [3, p.200] "For a moment she seemed *lost in wonder*". [3, p.192] "I *stared at it, mesmerized*". [3, p.162] "I was, for the first time in my life, completely and *utterly at a loss*".[3, p.206] **Nervousness:** "They were both *nervous*, and it took them a couple of minutes to finally get to the point". [3, p.223] "She smiled at me, waiting for an answer, and I finally nodded, my *lips pressed together*". [3, p.209] "Love, anger, sadness, hope, and fear, whirling together, sharpened by the *nervousness* I was feeling". [3, p.243] **Excitement:** "My *throat* suddenly went dry". [3, p.200] "I *took a deep breath*, trying to gather myself, but I *couldn't force myself to come out with it* just yet".[3, p.46] "The moment she told me, the *blood drained from my face* and a sheaf of *dizzying images fluttered through my mind*". [3, p.201] "I'd gone from shock to denial to *sadness to anger* and back again, all night long, wishing it weren't so and praying that the whole thing had been some terrible *nightmare*". [3, p.205] "His voice was *choked up* as he spoke, the words ringing with the most *heartfelt emotion*". [3, p.223] "*Choking up*, I closed the card". [3, p.238] "I asked, *euphoric* and *terrified* at the same time" [3, p.242]. **Non-verbal cue:** "I *shrugged, a little wary* of where she was going with this"[3, p.105] **(doubt).** "'Why not?' Jamie asked, her *brow furrowed*".[3, p.109] "Hegbert's *eyebrow raised* just a little"[3, p.170] **(astonishment).** "I know my *jaw dropped* a little, and I just *stood* there looking at her for what seemed like a long time, *shocked* into silence"[3, p.143] **(shock).** "My *hands* began to *tremble*"[3, p.161] **(worry).** "'Is that what it really means to you?' she'd ask, and I'd *rub my chin* and *think* about it before trying again". [3, p.219] "She *shrugged without answering*, and we sat together for a few moments, watching the rain as it blew against the windows" [3, p.230]**(thoughtfulness).****Sadness:** " 'You can't be in love with me, Landon,' she said through *red and swollen eyes*". [3, p.200] "As he was fighting back his *tears and sniffing*, Margaret had already given in to hers and sat *weeping* on the couch". [3, p.223] "Eric *sobbed* until he was too *exhausted to cry* anymore". [3, p.224] "*Part of me wanted to cry* right then, but instead I laid her hand back down and turned to face the window". [3, p.237] "The words made me *choke up* again, and just as I was about to *cry*, the meaning of it suddenly became clear". [3, p.239] "Seeing her lying there made something *tighten deep in my stomach*, making me almost want to *cry*".[3, p.242] **Wail:** "I *cry* to you, my Lord, my rock!". [3, p.213] "Then all at once, the *wailing* began"[3, p.204].

Thus, we draw the conclusion that the author makes extensive use of various kinds of emotions, among which emotions of excitement and sadness take the leading place. It is also worth noting that Nicholas Sparks uses sound, mimic, manual, autonomic and motor emotions [2]. Analysis of emotional expressions can help determine the opinions and affective intent of writers, as well as their attitudes and evaluations with respect to various topics.

Список використаних джерел

1. Dorset Research & Development Support Unit, 2003. "Emotional Expression." Archived 2007-06-30 at the Wayback Machine Retrieved on: July 23, 2007.
2. Баженова И. С. Обозначения эмоций в художественном тексте. Прагматический аспект :автореф. дис. на соискание науч. степени д-ра филол. наук : 10.02.19 / Московского ордена Дружбы народов государственный лингвистический университет, 2004. 48 с.
3. Sparks N. A Walk to Remember URL: https://royallib.com/book/sparks_nikolas/A_Walk_to_Remember.html (дата звернення 20.03.2020).

FORMATION OF CORN HYBRIDS PRODUCTIVITY DEPENDING ON THE AGROTECHNICAL TECHNIQUES

*Кеда Л.Ю.,
здобувач вищої освіти СВО«Бакалавр»
факультету агротехнологій та екології*

*Науковий керівник – Жорник І.І.,
старший викладач*

The weather and climate conditions have undergone significant changes in all zones of Ukraine. The number of arid and extreme years has increased, which has influenced the dependence of the yield quality on the weather conditions.

Grain production in the forest-steppe zone is obtained from winter and spring wheat, barley and corn. Corn plays an important role in solving the country's grain problem as a crop of high-yield use. Harvests of corn should increase in the coming years as a result of higher yields of hybrids, optimization of acreage and agricultural production.

Corn (*Zea mays* L.) is a valuable food, feed and technical crop. Demand for it is constantly increasing. In order to meet the ever-increasing demand for grain of this crop without increasing sown areas, corn growing requires yields increase.

According to the study of different methods of soil cultivation, the best conditions for the development and growth of plants were created by the use of chisel

plough of basic tillage and ploughing with the use of herbicides. The yield of corn increased by 0.56 t/ha. When using only chisel plough, corn yields are reduced.[4]

According to the data of the Plant Production Institute nd. a. V. Ya. Yuryev of NAAS, the use of tillage without rotation of the soil layer has led to the yield decrease of most corn hybrids, compared to ploughing.[4]

When growing corn hybrids using No-till technology, there is no need for cultivation during the growing season of mechanized row processing, which makes it possible to use a wide-row method of sowing with narrowed rows up to 25 cm. This method of sowing, while increasing the density of standing crop hybrids provides better phytocenotic capacity of crops by 10-15% to biological suppression of weeds and helps to increase grain yield by 0.3-0.5 t/ha. [1]

Plant Production Institute nd. a. V. Ya. Yuryev of NAAS has determined that the sowing terms of corn hybrids significantly affect the grain yield. According to the experiments, hybrids of Leleka MV, Donor MV and Zlahoda MV produced the highest yields during the early sowing period: 6.69, 8.29 and 5.98 t/ha, respectively, and for hybrids Vympel MV and Varta MV the best sowing period was optimal with a yield of 7.09 and 5.48 t/ha, respectively. [4]

In Dnipropetrovsk scientists, engaged in the programming of corn yields, concluded that at the corn sowing density of medium-late hybrids is 60 thousand/ha, medium-early – 80 thousand/ha and optimal fertilizer application will allow to obtain high harvest even under adverse conditions. [2]

During 2002-2003 studies, conducted in the fields of Poltava Institute of Agro-industrial Production named after M.I. Vavilov, showed that as the plant density changes from 50 to 70 thousand/ha, the number of ears increases by one unit of area. The variant of the experiment with a sowing density of 50 thousand/ha showed the greatest increase in corn yield (16%) [3]

Thus, for cultivation of corn hybrids, plowing is the best cultivation of soil compared to tillage without it.

Both early and late sowing periods reduce the corn yields. When sowing seeds at an earlier date - the field germination decreases, there is a risk for plants to be affected by late spring frosts. It will damage the growth and development of plants, which will lead to germination decrease and yield drop. But during these periods corn flowering occurs earlier than during the later periods. This contributes to the rational use of soil moisture and reduces the risk of negative effects of drought on the crop during the growing season.

So, it is necessary to take into account the hybrid specificity of the reaction to the density in order to determine the corn density, depending on the growing conditions.

Obtaining timely information on the changes in the soil and forecasting the dynamics of its sphericity for the future will enable the identification of optimal economically and environmentally sound agrotechnical techniques that will help to stop degradation processes in the soil and will help to get high yields.

As a result, depending on the innovative scientific and technological bases of corn production, it is possible to increase its production in the different soil and climatic zones of Ukraine.

References

1. Boiko P. Different zones of Ukraine - own corn /P. Boiko, N. Kovalenko // Proposition. Special issue. Corn: from seed to profit. - 2016. - № 3. - P. 10-15.
2. Kiver V.Kh. Programming corn yields in Dnipropetrovsk region/V.Kh. Kiver, V.M. Kunytsya // Proposition. - 2001. - №5. - P.7-8.
3. Pankin V.S. Standing density of corn hybrids in the central Forest Steppe of Ukraine/V.S. Pankin, O.O. Pavliuk // Bulletin of the Institute of Grain Management. - Dnipropetrovsk, 2005. - № 23-24. - P. 33-35.
4. Tsekhmeistruk M.H. Aspects of corn cultivation / M.H. Tsekhmeistruk, N.M. Muzafarov, K.M. Manko//Agribusiness Today newspaper. - 2014. URL: <http://agro-business.com.ua/agro/ahronomiia-sohodni/item/436-aspekty-vyroshchuvannia-kukurudzy.html> (accessed 1/04/2020)

FASHION IS TIMELESS

*Кочур В.С.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
навчально-науковий інститут економіки,
управління, права та інформаційних технологій*

*Науковий керівник – Жорник І.І.,
старший викладач*

There are a lot of impressive and very beautiful things in Ukrainian culture. They are language, song, poetry, fairy tale, painting, embroidery and many others. Particular attention should be paid to the national costumes.

In my work I wanted to learn more about the ethno-cultural traditions of my land and, in particular, to describe the women's folk costume of Poltava region. After all, the Ukrainian national costume is experiencing its second birth and is now quite popular.

The main purpose of my research is Ukrainian women's costume as an element of traditional culture of Poltava region.

For my research, I used the knowledge of the artist of Poltava embroidery, the resident of Piryatyn, Kopiak Olha Fedorivna, who embroidered on request, and Olexandra Herasimova who founded workshop “Hrytsyky” in the village of Bubna, Chornukhy district. She finds and restores the ancient things [1]. In addition, electronic resources and print media were used to provide useful and thorough information on the artistic features of the Ukrainian costume as well as the embroidery symbols [2; 3].

The Poltava costume consists of many details: shirt, plakhta, zapaska, dukach , jupka, coral necklace and ochipok.

Shirt is an Ukrainian embroidery. Shirts for women were spun only from hemp or flax. Each region had its own unique patterns.

Embroidery of the Ukrainian costume is rich and varied. Motives of ornaments, compositions and colors were passed from generation to generation, becoming traditional. Ornamental motives were geometric (diamonds, rosaces, stars) and floral. The most common embroidery technique of the XIX century was “zanyzuvannia”, through which the magnificent geometric patterns were created. The tender Poltava embroidery “white on white” is becoming more and more popular among Ukrainians. Original embroidery and white thread on white fabric originated in the village of Reshetylivka, which is in Poltava region. Shirt “White on white” was considered to be a festive dress. The embroidery of Poltava region is typical, as a rule, geometric and floral ornaments. Ornaments have a clear structure, but they are saturated with deep imagery. Boundless imagination in the search of variants of the same geometric elements in combination with laconism – these features are crucial for the art of embroidery of the poltavians.[5]

The next item of clothing is plakhta, non-sewn piece of women's Ukrainian national outfit like a skirt. It was made from cloths of colorful checkered wool fabric.

Zapaska was called a non-sewn quadrangular piece of coarse woolen fabric. Mostly they were black, darkblue, rarely red. Zapaska are worn by women on weekdays, and on holidays - plakhta.

Outer wear is called yupka. At the end of the nineteenth century, the number of pleats on the back of a skirt was a sign of prosperity.

Girls wore wreaths, and after marriage changed them on the ochipok. In the different regions of Ukraine ochipoks had different image and shape. In Poltava region it was elongated, ellipse and round.

Every woman should have jewelry. Without them, her image would be inferior. One of these ornaments was called the dukach. It is a decoration in the form of a large medal-shaped coin with a bow decorated with stones. Coral jewelry was made from expensive natural materials such as corals, amber and others.

Fashion for ethnic embroidery has gone far beyond Ukraine. Cases where famous designers turn to our ornaments and motifs are increasingly common. For over ten years, Ukrainian embroidery and designers have been inspiring modelling agencies around the world.

“No Time in fashion” is a fashion show: Ukrainian traditional costumes. This event was first held in Poltava in the city of Pyriatyn. Ancient costumes, family relics of the inhabitants of Pyriatyn, Chornukhy and Hadiach were demonstrated. The viewers saw the vintage women's handmade costumes. This event was full of events that impressed the audience, one of the brightest was a demonstration of the All-Ukrainian project “Nation”. The project finds, restores and promotes Ukrainian authentic garment of the late XIX – early XX century. [4]

So, in my work I tried to reveal the artistic features of Ukrainian costume. In the world of fashion, embroidery has remained at the peak of popularity of the last few years. With that, in the trend is not only a shirt. Shirts, dresses, outerwear, bags and even shoes are decorated with embroidery.

References

1. Vasina Z. Ukrainian chronicle of clothing / Z. Vasina. - Kiev: "Art", 2003.
2. [Electronic resource]. – Access mode: <http://ridna-ukraina.com.ua/nationalsuit/>
3. [Electronic resource]. – Access mode :https://24tv.ua/yak_ukrayinska_vishivanka_pidkorila_svit
4. [Electronic resource] . – Access mode :<http://pyriatyn.org.ua/news/3931>
5. Н. Kysil. Ukrainian embroidery. Portraits of famous people in Poltava region/Н. Kysil. - Poltava: "Dyvosvit", 2007.

РАЦІОНАЛЬНЕ ТА ІРРАЦІОНАЛЬНЕ В ПІЗНАВАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ

*Лозюк С. Л.,
здобувач вищої освіти СВО«Бакалавр»
факультету агротехнологій та екології*

*Науковий керівник – Шейко С.В.,
кандидат філософських наук, доцент*

Людині в процесі пізнавальної діяльності неможливо побудувати цілісну картину світу та сформувати систему вартостей без урахування раціональних та ірраціональних чинників освоєння дійсності. Раціональне та ірраціональне це два протилежних, але взаємодоповнюваних початки, що утворюють нерозривну єдність адекватного відображення дійсності. Без звернення до ірраціонально-інтуїтивної проблематики звужується смислове поле антропологічних теорій і концепцій культурно-історичного процесу. У східних культурах здатність до ірраціонального світорозуміння – одна із основ фундаментальної пізнавальної парадигми. Проблема ірраціонального та раціонального має велике значення в розвитку західноєвропейської філософії епохи Середньовіччя та Нового часу, особливо у філософії Б. Спінози, Б. Паскаля та Ф.Й. Шеллінга. Сучасна світова філософія здебільшого ґрунтується на з'ясуванні ірраціональних форм освоєння дійсності, зокрема на проблемі інтуїції, волі, віри та внутрішньої екзистенції. Характерною ознакою українського типу філософіювання є екзистенційні мотиви та «філософія серця» у творчості Г. Сковороди, П. Юркевича, Т. Шевченка, П. Куліша, І. Франка.

Ірраціональність супроводжує діяльність людини на всіх її рівнях: у буденному житті, у міжособистісних відносинах, у сфері культури та науки. Нині навіть зверхсучасні наукові відкриття неможливі без творчого креативного пошуку та інтуїтивних прозрінь, «інтелектуальної інтуїції». Будь-яке нове знання не може бути тільки результатом логічної роботи інтелекту. Ірраціоналізм із необхідністю існує в людині вже на психофізичному рівні. Як відомо, мозок має дві півкулі. Вони володіють різними формами сприйняття дійсності та обробки інформації: одна півкуля відповідає за логічну, раціональну роботу мозку, а друга за художньо-образну, евристичну, тобто несе в собі ірраціональне навантаження.

У будь-якій науці як виразу раціональності істинне висловлювання не можна довести без звернення до духовно-практичних засобів – релігійної віри, інтуїтивного пошуку, що асоціюється з ірраціональністю. Як відомо, наукові аксіоми не доводяться раціональними засобами, а лише приймаються на віру. Тому виключно логічні засоби звужують можливості пізнання цілісної картини світу та потребують реального виходу в область інтуїтивно-образного та недискурсивного сприйняття. Прагнення до максимальної адекватності в процесі пізнання потребує використання неформалізованих ірраціональних систем. Приймаючи ірраціональну складову, як обов'язкову в процесі пізнавальної діяльності, людина все більше долає межі, які вона ставила собі протягом всього історичного часу.

Однією із форм ірраціонального відношення людини до світу, світосприйняття та цілепокладання – є віра. Ця проблематика плідно досліджувалась в українській філософії 80-90-х рр. XX століття провідними філософами І. Бичком, В. Шинкаруком, М. Поповичем. В. Шинкарук доводив, що об'єктивний світ даний нам нашим світорозумінням, нашою вірою, надією і любов'ю. Він визначив віру як форму та спосіб сприйняття соціальної інформації, норм, цінностей та ідеалів суспільного життя, коли вони приймаються, як очевидні факти чи характеристики об'єктивної діяльності, засіб духовно-ірраціонального освоєння досвіду попередніх поколінь, сприйняття сподівань, очікувань та надій щодо майбутнього [1].

Віра, як особлива людська здатність, сформувалася в процесі становлення людської свідомості на основі суспільно-історичної практики як спосіб освоєння індивідами суспільного буття. Суспільна діяльність спрямована на реалізацію таких цілей, в яких творча уява людини дає образ потрібного, в якому можливе зображується як дійсне. Віра сформувалась як здатність сприймати й переживати можливе як дійсне, ймовірне та вірогідне. Оскільки людська свідомість завжди націлена на майбутнє, віра виконує необхідність сприймати та переживати образи бажаного чи не бажаного майбутнього як неминучого, плекати надії на звершення бажаного, його перетворення в дійсність, сподівання на краще. Релігійна віра стає духовною втіхою, виправданням страждань, вона надає цим стражданням видимий сенс. У науковому світогляді віра спирається на досягнення науки та є важливим моментом у процесі формування переконань.

Тому віра є універсальною ознакою людини незалежно від ставлення до релігії, що забезпечує сприйняття майбутнього, здійснення бажаних очікувань та сподівань. Віра охоплює теоретико-пізнавальну діяльність та практичну реалізацію її цілей, а її предметом є можливості перетворення в дійсність [2].

Прийняття знання на різних етапах наукового пізнання обов'язково передбачає безпосередню участь віри. Із гносеологічної точки зору віра може бути презентована у вигляді прийняття чогось істинного, справедливого, доцільного в умовах відсутності достатніх емпіричних чи раціонально-теоретичних обґрунтувань. Наукова віра ґрунтується на даних безпосереднього чуттєвого досвіду людини та її здатності до абстрактно-логічного мислення. Оскільки, початкове знання в науці на теоретичному рівні представлене постулатами, аксіомами, логічними визначеннями, що складають передумову науково-об'єктивного знання та сприймаються на віру. Таким чином в основі пізнавального процесу реальної дійсності існує діалектичне взаємовідношення логіко-раціональних засобів та духовно-практичних основ ірраціонального освоєння дійсності людиною.

Список використаних джерел

1. Шинкарук В. І. Віра, Надія і Любов. Віче 1994. № 3 (24). С. 145–50.
2. Шинкарук В. І. Категоріальна структура наукового світогляду. Вибрані твори : у 3 т. Київ : Наукова думка, 2004. Т. 3, ч. I с. 164–172.

УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКІ ВІДНОСИНИ В УНІВЕРСАЛАХ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ

*Кулінченко І. Р.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
ННІ економіки, управління, права та інформаційних технологій*

*Науковий керівник – Помаз Ю. В.,
кандидат історичних наук, доцент*

Події Української національної революції потребують ретельного аналізу. Тодішнє падіння царату, здається, для практично усіх революціонерів стало несподіваним. Одна справа – проголошувати палкі промови із закликом повалення «кровоавого режиму», а зовсім інша – одержати реальну владу на уламках цього режиму. Зрозуміло, що опозиційні сили, у тому числі й в Україні, не мали практичного досвіду управління державою: їм бракувало не лише кваліфікованих управлінців, але й просто достатньої кількості освічених людей, здатних посісти вакантні посади.

Особливість «українського питання» полягало у тому, що українські землі знаходилися у складі двох деспотичних імперій. Звідси й суттєві розбіжності в

поглядах на українську державу та її відносини з країнами-метрополіями. У ставленні до майбутніх україно-російських стосунків серед активістів українських політичних партій (а їхня кількість сто років тому перевищувала три десятки) склалися чотири напрями, пріоритетність яких змінювалося: від ілюзорно-автономічних до реально-самостійних по мірі формування практики україно-російських відносин.

Перший напрям (умовно «проросійський») розглядав Україну як невід'ємну частину Російської держави, форму устрою якої визначають майбутні Установчі Збори. Прихильники другого напрямку (умовно «автономісти») бачили Українську республіку як автономне утворення у складі Російської демократичної федеративної республіки. Третій напрям (умовно «федералісти») колишню імперію уявляв як конфедерацію вільних народів, у тому числі й Української Федеративної Демократичної республіки. І, нарешті, четвертий напрям (умовно «самостійники») об'єднував прихильників самостійної, не від кого незалежної Української держави [1, с. 8-9].

Буквально наступного дня після створення Української Центральної Ради постало питання про врегулювання відносин із Росією. В Петроград були направлені делегати від УЦР («посли»), які передали Тимчасовому Російському уряду «домагання» українців. А «домагання» ці були доволі поміркованими: визнання Української Центральної Ради як автономного органу влади в Україні, консультування щодо України з комісаром «по українських справах», передачу частини грошей, що їх збирали в Україні, «на національно-культурні потреби». Проте, навіть такі вимоги були відкинуті Тимчасовим урядом. Ключова теза I Універсалу Української Центральної Ради: «І тепер, Народі Український, нас приневолено, щоб ми самі творили нашу долю» [1, с. 59].

Однак, надія на спільну долю народів колишньої імперії знайшла розвиток і у II Універсалі УЦР: «Ми, Центральна Рада, яка завжди стояла за те, щоб не одділяти Україну од Росії, щоб вкупі з усіма народами її прямувати до розвитку і добробуту всієї Росії і до єдності демократичних сил її...». І знов ключова фраза: «...Ми рішуче ставимося проти замірів самовільного здійснення автономії України до Всеросійського Учредительного Зібрання» [1, с. 61].

Перемога збройного повстання більшовиків, усунення від влади політично близьких до правлячих українських партій російських політиків неминуче внесли корективи в перспективи україно-російських відносин. Романтична ілюзія про спільне демократичне майбутнє переростала в уявлення про федерацію рівноправних народів. Більш того, в III Універсалі Української Центральної Ради звучать месіанські нотки щодо відповідальності не лише за долю України, «але і всієї Росії».

Перша українсько-російська війна остаточно зруйнувала такі ілюзії: «братовбивча війна двох сусідніх народів» поставила питання взагалі про існування української державності. Крім того посилювався тиск з боку Німеччини і Австро-Угорщини щодо умов підписання миру. Через те IV Універсал очікувано проголосив незалежність України; «Однині Українська Народна Республіка стає

самостійною, ні від нікого незалежною, вільною, суверенною державою українського народу» [1, с. 70].

Голова Української Центральної Ради М. Грушевський в праці «На порозі нової України» із сумом відзначав, що «війна більшовиків з Україною рішуче поставила хрест» на орієнтації на Росію [2, с. 196]. Одночасно, відзначав перший голова Генерального секретаріату В. Винниченко, розвіялися надії на допомогу Німеччини і Австрії, зокрема шляхом окупації території України: «Ні-який чужий пан не може бути добродійником того, над ким він панує...» [3, с. 41]. Орієнтація на себе, на власні сили – ось один з головних уроків Української революції.

Список використаних джерел

1. Конституційні акти України. 1917–1921. Невідомі конституції України. Київ : Філософська і соціологічна думка, 1992. 272 с.
2. Історія України в особах: XIX-XX ст. / І. Войцехівська та ін. Київ : Україна, 1995. 479 с.
3. Винниченко В. Відродження нації. Частина I. [Репринтне відтворення видання 1920 року]. Київ : Видавництво політичної літератури України, 1990. 348 с.

ПРОУКРАЇНСЬКА ПОЗИЦІЯ ПОЛТАВСЬКОЇ МАСОНСЬКОЇ ЛОЖІ «ЛЮБОВ ДО ІСТИНИ»

*Ставицька В. О.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультету обліку та фінансів*

*Науковий керівник – Помаз Ю. В.,
кандидат історичних наук, доцент*

Полтавська історія досить насичена різними за значимістю подіями. Але кожна віха історії є важливою. Однією з цих віх є період існування полтавської масонської ложі «Любов до істини», діяльності якої й присвячено це дослідження.

Сам же термін «масонство» пішов від англійського слова «mason», яке в перекладі означає «каменярь» або «муляр». Учасники цього космополітичного релігійно-етичного руху визнають «Великого будівничого світу» творцем всього ладу в природі, а тому й вважають та називають себе будівничими його храму. У своїх писаннях масони закликають до морального удосконалення людей і їхнього об'єднання (незважаючи на релігійну та національну приналежність) на принципах братерства, рівності, взаємодопомоги й вірності [1].

Історія полтавської ложі масонів розпочинається у 1818 році, коли під керівництвом Новикова Михайла Миколайовича 26 травня відбулося перше засідання ложі «Любов до істини». В кінці засідання брат Котляревський зачитав відгук Великої ложі Астрії (Санкт – Петербургська ложа) до ложі «Любов до істини», а також Конституційну грамоту, яка затверджувала існування полтавської ложі [2]. Сам же Михайло Миколайович на той час був майстром цієї ложі, а зараз він вважається засновником полтавської масонської ложі. Новиков приїхав до Полтави весною 1816 року у ролі секретаря канцелярії князя Рєпніна.

Цікавим фактом з історії «Любові до істини» є те, що вона проіснувала менше деяких інших українських масонських лож і на три з половиною роки менше, ніж ложі в Росії. Адже полтавська ложа була заборонена 12 березня 1819 року, тоді як останні ложі Росії проіснували аж до 1 серпня 1822 року. Це підтверджує, що напрям діяльності «Любові до істини» не подобався тогочасній владі. У ложі велася різного роду полеміка. Виголошувалися промови в стилі «Про вплив масонства на благо загальне» та про те, що «одностайність та згода між вільними каменярями необхідні» [2].

Але одними інтелектуальними пошуками діяльність «Любові до істини» не обмежилася. На порядок денний були поставлені і політичні питання. Воно і не дивно, адже сам засновник ложі Новиков у свій час був членом «Союзу благоденства». Була серед полтавських масонів і група, яка мислила у іншому векторі - векторі української автономності. Масонський рух був здебільшого космополітичним, але масонство Центральної України складалося з людей іншої формації. Воно було з національним присмаком. Свою діяльність воно підпорядковувало інтересам українського громадського руху [2].

Переважну більшість ложі складали українофіли. Це такі непересічні особистості, як: С. Кочубей, Капністи, В. Тарновський, В. Лукашевич, І. Бібіков, С. Война, В. Григорович, І. Котляревський.

Михайло Новиков прагнув перетворити ложу «Любов до істини» в управу Союзу благоденства і тому ходили чутки, що учасників ложі вербували до цього Союзу. Союз благоденства – це політична таємна організація, яка виступала за скасування кріпацтва та абсолютизму, перетворення Російської імперії або на конституційну монархію, або на республіку. Це звісно не задовольняло російську владу і не дарма. Оскільки Союз благоденства постав на базі Союзу спасіння, з якого пізніше виросте декабристський рух у Росії й в Україні.

Через те, що погляди учасників полтавської ложі не вдовольняли владу, 12 березня 1819 року після 21 засідання «Любов до істини» була заборонена царським урядом за «височайшим указом» імператора Олександра І. Але вже через 7 років, у 1826 році слідчі у справі декабристів пригадали Полтавську масонську ложу «Любов до істини». У колишніх членів ложі провели ретельні обшуки, вилучили цінні папери. Не обійшли слідчі й житло тоді вже покійного майстра ложі Новикова.

Декабрист С. Волконський стверджував: чув від підполковника Хотінцева, що йому буцімто пропонував вступити до таємного малоросійського товариства полтавський масон Лукашевич. За його словами, ця організація було пов'язана з польською. Волконський говорив, що на запитання-пароль: «Де сходить сонце?» члени товариства відповідали: «У Чигирині» [3].

Російська влада настільки боялася боротьби України за незалежність, що 7 років на домашньому арешті утримувала Василя Лукашевича без права виїзду і спілкування з будь-ким. Протягом усього цього часу кожного тижня про його приватне життя доповідали генерал-губернатору Малоросії, а також кожного місяця такі ж звіти лягали на стіл особисто Миколі І.

Таким чином, можна стверджувати, що проукраїнський дух полтавської масонської ложі «Любов до істини» не лише не подобалася царському уряду, а ще й лякав його можливістю створення організованого українського руху за незалежність. Але навіть заборони та утиски українських масонів не стали на заваді розвитку декабристського руху.

Список використаних джерел

1. Енциклопедія сучасної України. URL : http://esu.com.ua/search_articles.php?id=66796.
2. Видавництво «Артефакт». URL : <https://artefact.org.ua/cities/poltavski-masoni-lyubov-do-istini-dekabrizmu-liberalizmu-ta-avtonomiyi.html>.
3. Суспільно-політичне видання «Грінченко-інформ». Полтавські «каменя-рі». URL : <http://grinchenko-inform.kubg.edu.ua/poltavski-kamenyari/#.XoRs1anVKiQ>.

РЕШЕТИЛІВКА У ВИРІ ПІВНІЧНОЇ ВІЙНИ

*Колотій В. Ю.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультету обліку та фінансів*

*Науковий керівник – Помаз Ю. В.,
кандидат історичних наук, доцент*

Великі випробування випали на долю решетилян у роки Північної війни. Адже містечко опинилося у епіцентрі подій. Восени 1708 року гетьман Іван Мазепа з частиною козацької старшини відкрито перейшов на сторону Карла XII. Він сподівався з допомогою шведів визволити Україну з-під влади Москви і домогтися «відновлення священних прав і вольностей козацьких»[1]. Проте більша частина козаків, селян, міщан так і не зрозуміла задуму Мазепи та залишалася вірною союзу з Росією.

Наприкінці 1708 – на початку 1709 року решетиляни чинили опір шведським військам. Лише у березні 1709 року містечко було захоплено шведами і

перетворене на головний їх опорний пункт, де до початку Полтавської битви знаходився генерал-майор Крейц зі своїм загоном [1].

8 липня 1709 року на полі Полтавської битви решетилівські козаки у складі Полтавського полку разом з лубенцями та миргородцями, під загальним командуванням Семена Палія діяли у складі російської армії [1].

Наступного дня після поразки під Полтавою через Решетилівку прокотилися залишки шведської армії, очолювані Карлом XII, відступ яких забезпечували козаки-запорожці під керівництвом Івана Мазепи, Пилипа Орлика та Кості Гордієнка. Кинувши обоз і спаливши архіви, вони рухалися так швидко, що переслідуючі їх частини російської армії під командуванням Олександра Меншикова так і не змогли їх наздогнати до самої Переволочної [1].

Із 13 по 19 липня 1709 року російська армія на чолі з Петром I та взяті в полон під Полтавою і Переволочною залишки шведської армії стояли табором у Решетилівці, оскільки знаходитися в Полтаві чи її околицях, в районі битви вони не могли «из-за смрада от мертвих тел» [1].

«Журнал или поденные записки императора Петра Великого» дають змогу простежити всі найважливіші події, які пов'язані з перебуванням першого імператора Всеросійського в Решетилівці. 14 липня імператор влаштував на околиці містечка маневри російських та полонених шведських військ і сам безпосередньо стежив за ними («Действия эти Петр Великий следил по часам и убедился, что его войска в военном искусстве превосходят шведов»). А потім він щедро пригощав переможців, і переможених та підіймав «за учителей своих» «здравный кубок», про що писав пізніше О. С. Пушкін у поемі «Полтава» [1].

15 липня Петро I надіслав до Воронежа Количеву розпорядження відносно будівництва військового флоту. А 17 липня підписав законодавчий акт щодо управління Лівобережною Україною, який увійшов в історію під назвою «Решетилівські статті» і посилював залежність гетьманського уряду від царату. При цьому цар цинічно зауважив, що «українці і так мають більші вольності, ніж будь-який інший народ на землі» [1].

18 липня Петро I щедрою рукою нагороджував переможців – генералів, офіцерів та солдат. Не забув государ імператор і про відзначення власної персони, скромно попрохавши для себе «у князя-кесаря» Федора Ромадановського та судді земського приказу Івана Бутурліна чин віце-адмірала флоту, а в діючій армії ранг генерал-лейтенанта. Зрозуміло, що прохання було негайно виконано [1].

Все це дало підставу Петру I вже наступного дня, 19 липня, щиро подякувати слугам государевим за оперативність, іронічно зауваживши при цьому: «И хотя я еще столь не заслужил, но точно ради единого вашего благоутробия еле мне даровано, в чем молю Господа сил, дабы мог вашу такую милость и впредь заслужить» [1].

Цього ж дня імператор залишив Решетилівку і вирушив через Лубни і Березань в Київ. А Решетилівка ще на деякий час залишалася місцем дислокації Преображенського полку, який пильно стежив, аби знову не збунтувався коза-

цький край. При цьому, як стверджують легенди, Петро I встиг «образити» козацьке містечко, напроорокувавши, що йому «не суждено быть градом никогда»[1].

Тому не дивно, що, на відміну від сусідів-полтавців, решетилияни за минулі століття так і не створили навіть найпростішого пам'ятника чи обеліска на честь високого, але «невдячного» гостя.

Та, будучи людьми прагматичними, мудрими і розважливими, вони добре запам'ятали іншу фразу невгамовного реформатора: «Время подобно железу горящему, ежели остынет – неудобно к кованию будет», сприйнявши її як мудру пораду не заспокоюватися на досягнутому й діяти, щоб спрямувати свої зусилля на створення кращого [2]. Що й робили решетилияни наступні століття. І 7 листопада 2017 року все ж досягли свого: Решетилівку віднесено до категорії міст районного значення.

Список використаних джерел

1. Решетилівщина: історія і сучасність. Краєзнавчий нарис. Полтава : ВАТ Видавництво «Полтава», 2002. 96 с.
2. Козюра І., Козюра В. Решетилівка на скрижалях історії: історико-краєзнавчі нариси. Лубни : Інтер Парк, 2016. 116 с.

ШЛЯХАМИ ІСТОРІЇ СЕЛА АБАЗІВКА

*Голуб В.О.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультету обліку та фінансів*

*Науковий керівник – Помаз Ю. В.,
кандидат історичних наук, доцент*

Абазівка – село, що знаходиться в Полтавському районі Полтавської області. Розташоване на березі річки Полузир'я, правої притоки Ворскли.

Під час розкопок біля села в урочищі Берестове знайдені знаряддя праці часів неоліту (IV тис. до н. е.). Чимало знайдених металевих предметів належать до часів готів-мігрантів. Були знайдені сліди давньогерманської матеріальної культури – застібки, деталі жіночого вбрання, шпильки для волосся, рогове стилло для письма, пряжки, цвяшки, деталі вуздечки. Також чимало знахідок підтвердили те, що на території Абазівки ще у XVII ст. існувало козацьке поселення і що сама Абазівка старша майже на сто років від свого офіційного віку. Про це «розповіли» наконечник шпаги, козацькі кулі, гудзики та інші знахідки. Знайдено й багато монет. Найстаріша з них – 1731 р. – належить до часів правління імператриці Анни Іоанівни (1730 – 1740). Є нумізматичні знахідки

епох царювання Єлизавети Петрівни (1741 – 1762), Катерини II (1762 – 1796), Олександра I (1801 – 1825).

Село засноване у 40-х рр. XIX ст. на місці хутора Куриলেখівка. Первісна назва Єлизаветине на честь Єлизавети Абазі – дружини поміщика М. В. Абазі. У селі вони збудували палац, Успенську церкву (1847 р., муровану, з дзвіницею, дотепер не збереглася), цегельний завод, вовнообробну фабрику, гуральню, кінно-поштову станцію, дві корчми [1, с. 17].

У 1856 р. маєток Абазів становив близько 320 десятин землі і сто одну ревізку душу селян. З 1856 р. до 1889 р. Абазівкою володів полтавський повітовий очільник дворянства, а потім володіння перейшли до міського голови Полтави О. М. Абазі. Сім'я Абазі тримали кріпацький театр, оркестр з італійських музикантів, художників.

У 1859 р. в селі, яке після 1861 р. стало волосним центром Полтавського повіту, було 35 дворів, 235 мешканців. Щорічно в селі відбувалися різні ярмарки. У 1883 р. було вже 65 дворів, 479 жителів. У 1885 р. було засноване земське однокласне училище. У 1890-х рр. село переходить до поміщиків Іловайських. Станом на 1910 р. було вже 85 дворів, 485 жителів, діяла церковно-парафіяльна школа, краєвецька-рукодільна майстерня. У 1917 р. Іловайські втрачають Абазівку, після революційних подій село надовго опинилося під владою більшовиків.

У 20-х рр. XX ст. було засноване сільськогосподарське товариство, відкрито клуб та громадську бібліотеку. З 1922 р. в Абазівці почав діяти вишивальний роздавальний пункт, на базі якого у середині 1920-х рр. було створено вишивальну артіль «Селянка кустарка» (з 1936 р. — філія полтавської артілі ім. Лесі Українки), де займалися вишивкою, килимарством, ткацтвом.

Станом на 1926 р. село мало 104 двори, 438 жителів. У 1930 р. в Абазівці було створено колгосп «Перемога», який згодом був перейменований на колгосп імені газети «Правда» (діяв до 1976 р.). На базі колгоспу діяв племінний кінний завод, де вирощували орловських рисаків.

За часів німецько-радянської війни з 18 вересня 1941 р. по 23 вересня 1943 р. село було окуповане німецькими загарбниками. На фронтах війни полягло 284 воїнів-односельців [1].

Абазівка є осередком художнього ткацтва і вишивки. У 1910 р. земство відкрило в селі навчальну кравецько-рукодільну майстерню, де виготовляли жіночий, чоловічий і дитячий одяг для селян та міщан, а також церковний та літургійний одяг. Чоловічі та жіночі сорочки, скатерті вишивали у техніках вирізування, мережки, лиштви, використовуючи нитки (заполоч) приглушених кольорових гам (блакитні, жовті, коричневі кольори, вишивка білим по білому). Вироби цієї майстерні експонувалися на Всеросійській кустарно-промисловій виставці у 1913 р. в Києві. З 1922 р. в Абазівці діяв вишивальний пункт, а з середини 1920-х рр. – вишивальна артіль «Селянка-кустарка», яка з 1971 р. стала бригадою Полтавського виробничо-художнього об'єднання. Ці вишивальні пу-

нки виготовляли традиційні тканини, килими, доріжки і вишиті вироби з геометрично-рослинним орнаментом.

З другої половини ХХ сторіччя вишивальні пункти створюють в різних техніках вишиті чоловічі сорочки «чумачки» й «українки», жіночі блузи, гардини, скатерті, серветки, а також червоні рушники з мотивом дерева життя. Роботи народних майстрів Абазівки зберігаються в Державному музеї українського народного декоративного мистецтва, Полтавському художньому музеї [2, с. 135].

В Абазівці працювали завод залізобетонних виробів об'єднання «Укрено-ргоконструкція» з 1963 р., Полтавська виробнича агрофірма «Насіння», підсобні господарства Полтавської державної сільськогосподарської дослідної станції, а також Полтавське тампонажне управління об'єднання «Укрнафта», цех виробничо-торгового об'єднання художніх промислів «Полтавка».

Станом на 2020 р. в селі працює Абазівська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів, лікарня, клуб на 120 місць, бібліотека, будинок побуту, відділення зв'язку, сільськогосподарське ТОВ «Дукла», птахоферма, Свято-Успенський собор, 2 готелі, піцерія.

Список використаних джерел

1. Полтавка – Полтавська енциклопедія. Полтава : «Полтавський літератор», 2009.

2. Ханко В. М. Абазівка. Мистецтво України: Енциклопедія в 5 томах. / А. В. Кудрицький, відповідальний редактор. Київ : «Українська енциклопедія» ім. М. П. Бажана, 1995. Т. 1. 399 с.

КОМУНІКАТИВНІ ФУНКЦІЇ ПЕРЕДМОВИ ДО ЗБІРКИ НОВЕЛ МИРОСЛАВА ДОЧИНЦЯ «ХЛІБ І ШОКОЛАД»

*Рибалко В.О.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультету обліку та фінансів*

*Науковий керівник – Сизоненко Н. М.,
кандидат філологічних наук, доцент*

Мирослав Дочинець – талановитий сучасний прозаїк, філософ, журналіст, видавець, володар Шевченківської премії, автор багатьох книг, серед яких і збірка новел «Хліб і шоколад» [2], предметом осмислення якої є пересічні і небуденні життєві ситуації, сповнені глибокого філософського змісту. Основний текст новел супроводжує коротка авторська передмова, однойменна із назвою книги.

У сучасному літературознавстві передмова тлумачиться як паратекстуальний елемент [1, с. 312], місце зустрічі автора і реципієнта, налагодження контакту із читацькою аудиторією. Як функціональний комунікативний елемент передмова «сповіщає про те, якою є дана книга за характером, жанром та значенням, а також пояснює критерії відбору матеріалу та її написання» [3, с. 112]. Проте це далеко не всі її функції [1], до того ж передмова, як і будь-який мистецький акт, детермінована жанровими канонами і водночас є оригінальним новотвором, у якому виявляється авторська/редакторська свідомість.

Передмову до різножанрових художніх творів у сучасному літературознавстві досліджували О. Лазаревська, Л. Ліпська, Л. Мірошніченко, Л. Сафронова, М. Сокол, І. Рождественська, О. Розоза та ін. Комунікативні функції передмови до збірки новел М. Дочинця «Хліб і шоколад» допоки не залучалися до наукового аналізу, що й становить актуальність цієї розвідки.

Передмова до збірки «Хліб і шоколад» виконує кілька функцій, на яких детально зупинимося:

1. Знайомить читача із жанровими ознаками книги. На початку передмови автор орієнтує вдумливого читача на сприйняття жанрових «координат» збірки: «короткі новели (образки, шкідці, етюди, мініатюри, ескізи – як завгодно» [2, с. 3]. Ця інформація подається в контексті оціночних суджень письменника, образних аналогій і філософських резюмувань: «Люблю цей малий жанр. Бо й самі ми постаємо з малого – і в малу грудку перейдемо, завершивши всі земні справи» [2, с. 3].

2. Інформує про мистецьке кредо письменника: «Я не люблю слово «тексти», радше – проза. Словесна тканина, зіткана з філософії і поезії, з печалі й радості. І немає прози великої і прози малої. Проза або є, або її немає» [2, с. 3].

3. Конкретизує час (не хронологічний, як звик читач, а час автобіографічний) та передісторію написання збірки: «... з того часу, як Іван Чендей, прочитавши декілька новелок, написав на полях: «Ви – письменник!» – намагаюся ці опуси відкладати» [2, с. 3]. Хоча, як зізнається автор, «чимало з написаного втрачено у веремії життя» [2, с. 3].

4. Коментує заголовок збірки. Назва книги інтригує уяву читача нетиповим поєднанням на перший погляд несумісних речей – хліб і шоколад. Тому М. Дочинець вирішує наблизити художній текст до читацького розуміння в оригінальний спосіб: у формі літературного твору – образка, що само по собі є рекламою книги, демонстрацією вправності у цьому жанрі. Доречно, на нашу думку, співвідносити розказану автором історію саме із жанром образка, оскільки в основі твору – конкретна життєва подія, яка сталася із письменником. Одного разу на відпочинку в санаторії митець, відволікшись на телефонний дзвінок, залишив на лавці шматок хліба (приготований для рибок) та шоколадку і став мимоволі спостерігачем різних реакцій на задавалося б банальні речі: один імпозантний молодий курортник поцупив шоколад; бабуся не знехтувала ні хлібом, ні шоколадом; маленький хлопчик вирішив, що хлібом можна погодувати песиків, а поласувати смаколиком не дозволила мати, яка пояснила, що

його міг забути якийсь хлопчик. Далі автор резюмує, що книга «про нас і про нашу насущність. Про наше життя. Коли ситне, а коли пісне. Коли солодке, а коли – не дуже» [2, с. 4].

І хліб, і шоколад у тлумаченні письменника – харч духовний, літературний. Щоб відчутти «на смак» життя, яким воно постає у мистецькій свідомості, досить окрайця хліба (новели, образка, шкіца) і захованого в обгортку шоколаду (мистецького твору), який має «гіркувато-солодкий смак втаємничості» [2, с. 4]. В образній формі М. Дочинець ненав'язливо пропонує читачам ракурс прочитання і сприйняття книги: щось з написаного може бути простим, звичним, але таким важливим, як хліб на столі, «хліб наш насущний»; щось залишається замаскованим доти, доки «обгортку» не буде знято і не «скуштовано на смак»; щось з написаного буде приємним, а щось – залишить гіркий «післясмак».

Отже, авторська передмова до книги «Хліб і шоколад» виконує кілька функцій, одні із значущих – тлумачення назви, «керування» читацькою інтерпретацією, апелювання до індивідуальної свідомості реципієнта (кожен у збірці знайде те, що йому потрібно: хтось хліб, а хтось шоколад, а хтось і те, і інше). М. Дочинець за допомогою своєрідного плетива об'єктивних фактів і яскравих образів уводить читача у світ письменницької лабораторії, спостережень і узагальнень. Передмова вирізняється різноманіттям художніх образів, простотою викладу і водночас глибокою мудрістю, що й робить її та книгу привабливою для потенційного читача.

Список використаних джерел

1. Мар'яна Сокол. Комунікативні функції передмови як паратексту. *Питання літературознавства*. 2009. Вип. 78. С. 312–332.
2. Мирослав Дочинець. Хліб і шоколад. Новели тонкого литва і холодної чеканки. Мукачево : Карпатська вежа, 2018. 263 с.
3. Alasdir G. The book of Prefaces. New York : Bloomsbury, 2000. 186 p.

WRAPPED IN ASPIDISTRA LEAVES

*Шевченко Д. Ю.,
здобувач вищої освіти СВО«Бакалавр»
факультету обліку та фінансів*

*Науковий керівник – Сільчук О. В.,
кандидат педагогічних наук*

George Orwell is widely famous for his dystopias «1984» and «Animal farm». Unfortunately, knowledge of the writer's work for most people comes to these two pieces only. Eric Arthur Blair, whose pen name was George Orwell, was an English novelist and essayist, journalist and critic. His work is characterized by lucid prose, biting social criticism, opposition to totalitarianism, and outspoken support of demo-

cratic socialism. We strongly believe that one more of his writings is worth knowing. Therefore, we are going to show some facts and impressions about the novel «Keep the aspidistra flying» by George Orwell.

The aspidistra is a large evergreen plant, usually grown indoors, that has purple flowers shaped like bells and long, strong leaves. It was especially popular in the Victorian era, mostly because it could tolerate not only weak sunlight but also the poor indoor air quality that resulted the use of oil lamps and, later, coal gas lamps. They fell out of favor by the 20th century, following the advent of electric lighting. Their use had been so widespread among the middle class that they became a music hall joke appearing in songs such as «Biggest Aspidistra in the World» of which Gracie Fields made a recording. The main character implies that an aspidistra should be placed on the coat of arms of the United Kingdom, as a symbol of middle class.

The atmosphere of the novel is painted with a wide range of the vocabulary which describes a state of decay and greyish world around. The author uses such words as: moth-eaten, stagnant, decayed, dust-sodden, soggy, unkempt, nasty, sod, choking, wretched, dingy, dowdy, soppy, cluttering, damp, mangy, drear, tummy, murky, feeble, clumsy, shabby, nuisance, slummy, dreadful, squalid, sordid, wilting, twilit, musty, futile, sinister, dismal, sorrowing, bankruptcy, derelict, ungainly, cadaverous, despondent, etc. Such colours help readers to understand awful conditions of the life of the middle class in London between two World Wars [1].

The conflict of the composition can be outlined as «Character-Society». The main character, Gordon Comstock has «declared war» on what he sees as an «over-arching dependence» on money by leaving a promising job as a copywriter for an advertising company called «New Albion» at which he shows great dexterity – and taking a low-paid job instead. To be a poet – that what he wishes most of all. However, after publishing one own book which was forgotten soon and numerous attempts to publish his poems in magazines and newspapers, he began wavering between a courage to write and take on new tries and a wish to give everything up. Needless to say that Gordon finds the state of middle class awful. He despises the way people go for wellness and money, finding important only to get a «good» job and to be «nice». Main character despises women as well, because they persuade man to go along with the paradigm of «being nice» and judge them according their income. He says to his friend Ravelston: «What a rot is to talk about Socialism or any other ism when women are what they are! The only thing a women ever wants is money; money for a house of her own and two babies and Drage furniture and an aspidistra. The only sin they can imagine is not wanting to grab money. No woman ever judges a man by anything except his income. Of course, she doesn't put it to herself like that. She says he's such a nice man – meaning that he's got plenty of money. And if you haven't got money you aren't nice. You are dishonored, somehow. You've sinned. Sinned against the aspidistra.» [2].

The character who outlines some different sides of Gordon's character is Rosemary, his loved one. He is unconfident in their relationships, because in his inner thoughts he is ashamed of his poverty. He tries to cover lack of confidence by long

arguments with Rosemary about the way society should exist. These arguments are held in a friendly, joking way. However, sometimes they become rough and that always ends with Rosemary's tears. But she genuinely loved him after all, and excused all his rude words.

Finally, Rosemary was the one, for whom Gordon abandoned his principles, as she got pregnant. What's more – he did this comparatively easy. Author shows it as a selfless gesture from Gordon's side, as he gives up his beliefs to save dignity of his loved one (in that time, a woman wasn't able to born a child not being married). However, the reader may see it also as an unconscious will to start a family, which is said to be essential to human beings.

What conclusions to make of this novel is up to reader only. However, there is no doubt that we can have a lot of important questions in the novel which definitely should be thought over while reading. Despite minor colours and difficult language, this book may give a great boost to personal development.

References

1. George Orwell. Keep the aspidistra flying. Published by Harcourt. Brace. 1956. 250 p.
2. Keep the Aspidistra Flying : веб-сайт. URL: <http://www.limpidsoft.com/ipad10/aspidistraflying.pdf>. (дата звернення: 01.04.2020).

MEDIEVAL ENGLISH DRAMA ANALYSIS

*Пащенко А. О.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультету обліку та фінансів*

*Науковий керівник – Сільчук О. В.,
кандидат педагогічних наук*

Middle Ages are known like a period of European history when religion and the church have the dominant role in human life. Medieval english drama isn't an exclusion.

First of all we need to investigate what drama of Middle Ages is. Medieval theatre concerns theatrical performances in the period between the fall of the Western Roman Empire in the 5th century and the beginning of the Renaissance in the 15th century. Medieval theatre covers all drama produced in Europe over that thousand-year period and refers to a variety of genres, including liturgical drama, mystery plays, morality plays, farces and masques. To Britain drama was introduced from Europe by the Romans at the beginning of the Middle Ages and became one of the most popular entertainments. The plays were usually performed in the middle of the street

of great cities on fixed platforms, in the round or on movable wagons, in the halls of nobility, or in the round in amphitheatres [1].

And what's interesting is, it is not only men took part in performances but also women were allowed to act. After moving outside the plays received some theatrical elements like comic effect and closeness to public.

At the beginning of formation religious drama, biblical performances were staged indoors, in monasteries, cathedrals and churches. At first, these actions were exclusive, but by the beginning of the thirteenth century it spread on the streets of towns and cities. Drama became a really public activity accessible for different strata of society.

Theatres were a very effective instrument to convey the Christian story to masses of people who were illiterate. Even if a big amount of people were good at reading in their native language, they didn't know Latin and definitely couldn't read the Bible, which was only made in Latin in those days. For their aim church used generally morality and miracle plays, liturgical drama etc.

Morality play is an allegorical drama in which the characters personify moral qualities (such as kindness or vice) or abstractions (as death or life) and in which moral lessons are taught. These plays were known as «interludes», a broader term given to dramas with or without a moral theme.

The main character, the protagonist, is met by personifications who try to prompt him to choose a Godly life instead of evil. This genre of theatrical entertainment has been grown out of the religion based mystery plays. Morality plays are one of the most important parts of the transition from liturgical to professional drama. The plays were most popular in Europe during the 15th and 16th centuries [4].

Miracle play, also called Saint's Play, one of three principal kinds of vernacular drama of the European Middle Ages (along with the mystery play and the morality play). These performances were played outside of churches during the Christmas holidays. Miracle plays often presented a description of the life, miracles, or martyrdom of a saint. Most of such plays concern either the Virgin Mary or St. Nicholas. One of the most popular plays was the reenactment of the Nativity. The reenactment of the Passion of Christ is performed throughout the world in the late Lenten season. Miracle plays were played frequently by Christian schools and Sunday schools. Children always performed scenes from the bible [3].

Liturgical drama of Middle Ages is a type of play that was acted near the church from the tenth century. This century is a period of the appearing the first traces of the liturgical drama in some manuscripts.

This type of drama always told people the stories from the Bible and of the saints. Although they had their roots in the Christian liturgy, such plays were not performed as important parts of a usual church service. The language of the liturgical drama, in contrast to languages of morality and miracle plays, was Latin, and the dialogue was frequently chanted to simple monophonic melodies.

Lots of plays were derived from various biblical tales such as «Daniel in the lion's den», «The foolish virgins», «The story of the Passion and death of Jesus» and from the stories of the saints such as the Virgin Mary and St. Nicholas [2].

However, time passed and liturgical drama which was a pragmatic instrument of church's influence on people became secular and adopted the vernacular. The plays became clearer for people and church did not have so much control over public.

Thus, this and other types of medieval English drama were one of the most popular entertainment for all society. It was interesting even if you were illiterate and cannot consult with a content of the Bible. Theatre was an important tool in the hands of church and kingdom that helped people to learn about history of saints or history of Britain.

References

1. Bernar H. Medieval English drama. Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філологічна». Острог. Вид-во НаУОА. 2017. Вип. 67. С. 3–6.

2. Liturgicaldrama : веб-сайт. URL: <https://www.britannica.com> (дата звернення: 30.03.2020).

3. Miracleplay : веб-сайт. URL: <https://www.britannica.com> (дата звернення: 30.03.2020).

4. Moralityplay : веб-сайт. URL: <https://www.britannica.com> (дата звернення: 30.03.2020).

ENVIRONMENTAL IMPACT ON MIND AND BEHAVIOR OF ANIMALS

*Бубирь В. С.,
здобувач вищої освіти СВО «Магістр»
факультету ветеринарної медицини*

*Науковий керівник – Сільчук О. В.,
кандидат педагогічних наук*

Environment affects animal behavior by changing the availability of survival resources. Depending on the characteristics of the environment it lives in, an animal species may develop a wide range of physical adaptations to help it survive there.

Scientists from the University of Nevada, studied the cognitive differences between mountain chickadees that live in low and high elevations. When tested, the chickadees from higher elevations proved to have better problem-solving skills. In another test, it was found that high-elevation chickadees also have better memories. These superior abilities are likely directly linked to the environmental pressures of the birds' high-elevation habitats. The scientists discovered that the high-elevation

birds have evolved larger hippocampi than their low-elevation counterparts. The environmental influence on intelligence explains why there are such differences between animals of certain regions, and even entire continents. For instance, Australia's general population of birds is renowned for being particularly intelligent, likely because the continent has perilous living conditions [3].

Cognition allows animals to separate themselves from the immediacy of their environment and to reflect on the past in order to solve future problems. Learning through cognition may be more removed from genetic constraints than other forms of learning, but cognitive problem solving ability can vary substantially among different animals within a species [1].

Behaviors that are affected by environment:

Fear Response

One of the most obvious ways that environment affects animal behavior is by their level of interaction with humans. Yet this is also a situation that sometimes dramatically changes the normal fear response that wild animals have towards people. An example of this is a black bear, which, under normal conditions, does not approach people because of fear, and in the conditions of residence may eventually be aggressive.

Territory Size

Animal behavior is intelligently responsive to the relative abundance or scarcity of whatever resources they need. In a city environment – You might find lots of scavenging opportunities, but less safe havens to raise young. In a forest – There's a lot more security and shelter, but this also works in favor of your prey, potentially making it more difficult to find food.

Diet

Diet can sometimes change quite dramatically depending on the environment you're in. You'll notice the most adaptable species tend to be omnivores because they have more options about what to eat. Very often these dietary «preferences» are not actually a choice, so much as an adaptation to whatever is available in that particular environment.

Daily Habits

They have daily habits and routines that change depending on what makes the most sense for their environment. It all just depends on what enables them to conserve the most energy while providing for their survival needs.

Herd Size

Different environments can even affect herd behavior by changing the size of their groups. For example: In a sheltered forest environment with lots of hiding spots, you'll observe that many deer species live in small bachelor herds or female groups of 3-8 individuals or sometimes even alone. But when you get out into an open plains environment, you're much more likely to see these animals forming larger groups [2].

Researchers compared the brains of lab mice living in standard cages and those in cages enriched. They found that the mice living in the enriched environment had many more hippocampal neurons than the ones living in plain, featureless cages.

These results suggest that environments offering stimulation and facilitation of natural behaviors can have a positive effect on the cognitive abilities of captive animals, while deprived environments may have a negative effect.

Temperature can have its own effects on cognitive performance. For example, the intelligence of reptiles was long underestimated because they didn't show impressive abilities in past tests. When reptiles were kept in suitably warm environments, they performed far better [3].

As a conclusion, it should be mentioned that it is necessary to study the behavior of animals and their ability to deal with difficult situations for a long time depending on various factors of influence. It is also necessary to take into account the influence of the circumstances and living conditions of the animal, which are of direct importance to its behavior and development.

References

1. Both Environment and Genetic Makeup Influence Behavior : веб-сайт. URL: <https://www.nature.com/> (дата звернення: 01.04.2020).
2. How Does Environment Affect Animal Behavior? : веб-сайт. URL: <https://nature-mentor.com> (дата звернення: 01.04.2020).
3. How Environment Influences Animal Intelligence : веб-сайт. URL: <http://www.animalcognition.org> (дата звернення: 01.04.2020).

СЛЕНГ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

*Бузуверя В. Р.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультету технології виробництва і
переробки продукції тваринництва*

*Науковий керівник –
Красота О.Г., кандидат економічних наук, доцент*

Вивчення слів нелітературної лексики викликає особливе зацікавлення. Аналіз мови як суспільного явища в його історичному розвитку потребує вивчення функціонування мови в різних прошарках суспільства і професійних групах, тому що тут виникає проблема взаємодії національної мови з соціальними діалектами, літературного розмовного мовлення певної епохи з нелітературним.

Розходження в стилістичній оцінці сленгу виражається в тому, що одні вчені вважають, що сленг псує, забруднює літературну мову, що це паразитуючий шар лексики, з яким необхідно боротися [1]. Інші, навпаки, вбачають в ньому елемент, який надає мові жвавості та образності, сприяє збагаченню та удосконаленню мови [2]. Словник Вебстера, наприклад, навіть у визначенні відмічає, що сленг робить мову більш яскравою і жвавою.

Сленг – це живий організм, що знаходиться в процесі постійного змінен-

ня та відновлення. Він постійно запозичує одиниці з жаргонів інших підсистем англійської мови, а також сам стає постачальником слів як розмовного, просторічного, так і літературного характеру. Така доля чекає на популярний сленгізм, який поступово втрачає своє експресивне забарвлення. Рухомість сленгу робить неможливим його фіксацію на папері. Можна лише прослідкувати деякі загальні особливості, притаманні сленгу англійської мови, закони його розвитку.

За соціальною важливістю всю лексику поділяють на активну та пасивну. Активна – це загальновживані слова. Їх використовують усі носії мови незалежно від професії, освіти, місця проживання. До пасивної лексики зачисляємо рідковживані лексичні одиниці: застарілі слова, неологізми, професіоналізми, екзотизми, жаргонізми, арготизми, сленгізми, а також вульгарну та лайливу лексику.

Слова зниженого стилістичного тону мають, зазвичай, синоніми у нейтральній лексиці. На відміну від слів високого стилістичного тону (поетизмів, архаїзмів, варваризмів, іноземних та книжних слів), вони перебувають у стані безперервної зміни. Тенденція до безперервного оновлення є однією із найхарактерніших ознак стилістично знижених лексичних одиниць. Слова однієї групи легко переходять в іншу, оскільки їхня належність до певної групи є умовною.

Слова зниженого стилістичного тону відрізняються між собою ступенем поширення. Ми розрізняємо два види сленгу: 1) загальний сленг, 2) спеціальний сленг. Сленг мають книголюби, газетярі, журналісти, спортсмени, музиканти, політики, військові, моряки, пілоти, науковці, школярі, студенти, автомобілісти ін. Це все різновиди спеціального сленгу.

Отже, практично кожна група людей, яких об'єднують спільні інтереси, має свій особливий тип мовлення, який реалізується у сленгових новоутвореннях і притаманний лише цій групі. Це свідчить про те, що молодіжний сленг не є цілісною системою й охоплює загальномолодіжний жаргон, що характеризує мову певного покоління, і спеціальні молодіжні жаргони.

Список використаних джерел

1. БеркВ., ФлексерС.Соціальне підґрунтя для створення англійського сленгу <https://naub.ua.edu.ua/2013/vplyv-anhlijskoji-movy-na-formuvannya-molodizhnoho-slenhu/>

2. Уїлстек Ф., ПоттерС.Лінгвопрагматика сучасного англомовного сленгу https://sleng_v_angliyskiy_movihttp://irbis-nbuv.gov.ua/cgibin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/zrgf_2014_1_28.pdf.

НЕОЛОГІЗМИ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

*Івер О. О.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультету технології виробництва і
переробки продукції тваринництва*

*Науковий керівник – Красота О.Г.,
кандидат економічних наук, доцент*

Англійська мова вважається однією з найбільш активних серед європейських мов. Саме тому вона часто виступає донором для словників інших мов. Неологізми досить легко вкорінюються в іспанській, французькій і українській мовах. [1]

Багато лексем, які утворені за її допомогою, досить щільно увійшли в наше життя. Наприклад, такі слова як «транзистор», «мотель», «модем» – всі ці слова були створені з кількох лексем, зібраних в одне слово.

Transistor = transfer + resistor

Motel = motor + hotel

Modem = modulator + demodulator

Ось ще кілька поширених неологізмів, створених шляхом злиття:

Bionics = biology + electronics

Medicare = medical + care

Brunch = breakfast + lunch

Примітно, що найчастіше між собою слова з'єднуються не формальним способом, а фонетичною злагодженистю.

Існує кілька видів створення неологізмів при телескопії.

1. Об'єднання граматичних основ. Можливо, усічених і скорочених. По суті беруться коріння двох слів і за допомогою правил милозвучності з'єднуються в одне слово. До цього типу належать: cyborg, medicare.

2. Комбінування початку одного слова і закінчення іншого. До цього типу належать: brunch, Oxbridge .

3. З'єднання повної основи одного слова з скороченою основою іншого. Наприклад: workaholic.

4. Об'єднання двох повних граматичних основ з фонетичним накладенням. Наприклад: slanguage.

Основна цінність злиття слів в тому, що у неологізмів зберігаються оригінальні морфеми, і по ним можна з досить високою ймовірністю визначити сенс нового слова.

Найбільш активними стилями мови, щодо поповнення неологізмами є:

- науковий стиль – особливо сфери науково-технічного прогресу, військових і медичних технологій;

- стиль реклами – розрахований на маркетингове просування і побудову брендів;

- публіцистичний стиль – для більш точного і цікавого опису в засобах масової інформації.

Лінгвісти стверджують, що словник англійської мови щорічно поповнюється на 15-20 тисяч лексичних одиниць. У 1987 році видавничим домом Penguin Random House проводилося масштабне дослідження англійської лексики. Дослідники встановили, що за 20 років з'явилося понад 50 000 абсолютно нових лексичних одиниць, а значення 210 000 слів повинно бути переглянуте або доповнено.

Нові реалії ХХІ століття впливають не тільки на суспільне життя але й на розвиток мови. Хоча, поява словників полегшує сприйняття скорочених лексичних одиниць та специфічних текстів, проте, залишається ще багато лінгвістичних аспектів які потребують подальших досліджень. Це стосується специфіки утворення та функціонування абрєвіальних скорочень.

Список використаних джерел

1. Телескопія – кращий постачальник неологізмів
<https://opentalk.org.ua/langstory/neologizmy-anglijskoyi-movy/>.
2. Абрєвіатури , як неологізми англійської мови
https://C:/Users/Home/Downloads/Nvchnugf_2014_708-709_15.pdf.

ГЕНЕРАЛІЗАЦІЯ І КОНКРЕТИЗАЦІЯ ЯК ПРИЙОМИ ПЕРЕКЛАДУ

*Кулінченко І. Р., Гладка А. В.,
здобувачі вищої освіти СВО «Бакалавр»
ННІ економіки, управління, права та інформаційних технологій*

*Науковий керівник – Красота О. Г.,
кандидат економічних наук, доцент*

При лексичних замінах відбувається заміна окремих конкретних слів або словосполучень вихідного мови словами або словосполученнями мови перекладу, які не є їх словарними відповідниками, тобто мають інше лексичне значення, ніж слова вихідної мови.

Особливості контексту можуть змусити перекладача відмовитися в перекладі від застосування навіть варіантної відповідності, не кажучи вже про еквівалентну відповідність.

В подібному випадку він підшукує варіант перекладу, який підходить лише для даного конкретного випадку. Такий варіант перекладу називають контекстуальною заміною.

Характер контекстуальної заміни цілком залежить від особливостей індивідуального контексту, і перекладачу доводиться кожен раз шукати особливі шляхи перекладу. Це завдання вимагає творчого вирішення, і в більшості подібних випадків перекладач може керуватися лише загальними принципами перекладу. Але є низка перекладацьких прийомів, які використовують, в основному, для створення контекстуальних заміни. Існує кілька таких прийомів, але ми розглянемо два: прийом конкретизації та прийом генералізації

Отже, прийом конкретизації являє собою заміну слова вихідного мови, з ширшим значенням, словом іншої мови з більш вузьким значенням.

В англійській мові багато слів із загальним широким значенням, які при перекладі завжди в тій чи іншій мірі конкретизуються: *violence, nation, element, effort, failure, facilities; come, go, have, leave* тощо.

В українській мові подібне використання слів із загальним широким значенням зустрічається вкрай рідко. Тому в перекладі використовуються слова з більш конкретним значенням. Дієслово «*come*», наприклад, перекладається у різних контекстах по-різному: *прибувати, приїжджати, приходити, підходити, прилітати* і т. д. Дієслово «*go*» перекладається словами: *йти, ходити, пливти, літати, їхати, відправлятися, сходити, приходити* тощо. д. Дієслово *leave* перекладається теж по - різному: *їхати, залишати, йти, відлітати, вилітати* тощо. Слід особливо обмовити роль контексту при переведенні десимантизованих слів, тобто слів, які придбали дуже широке значення, завдяки тому, що вони вживаються у найрізноманітніших лексичних сполученнях (*thing, point, matter, case* і т. і.).

На прикладах зі словом *thing* видно, що слово це у різних контекстах при перекладі кожен раз конкретизується.

1. It means a lot to her to have fresh, pretty young thing like Mary about the house. (створіння)
2. I want to look into the thing myself. (справа)
3. Things look promising. (становище)
4. How are things? (успіхи)

Прийом генералізації передбачає заміну слова, що має більш вузьке значення, словом з ширшим значенням. Цей прийом прямо протилежний прийому конкретизації. Наприклад:

Some 40000 mourners from all over the United States marched through the streets of Memphis in tribute to memory of Martin Luther King, shot down in the city last Thursday.

При перекладі цього речення навряд чи доречно буде сказати: *застреленого в цьому місті*. Дієслово *shoot* має значення «*вбивати з вогнепальної зброї*». Перекладачеві потрібно провести заміну за допомогою прийому генералізації: *убитого в цьому місті*. Дієслово «*вбити*» ширше за значенням, ніж «*застрелити*».

Ще один приклад. It was a stiff pull, but their weariness fell from them as they crouched low to the snow, whining with eagerness and gladness as they strug-

gled upward to the last ounce of effort in their bodies.

Витягнути сани на крутий берег виявилось нелегко, але собаки забули про свою втому і, розпластавшись на снігу, з нетерплячим і радісним вереском з останніх сил видиралися вгору.

Словосполучення thelastounceeffortintheirbodies вужче за значенням, ніж відповідність «з останніх сил».

Для англійської мови дуже характерно вживання числівників, а також вживання точних мір і ваг для більшої конкретизації опису.

В українському перекладі збереження мір довжини і ваги - дюймів і унцій - було б буквалізмом і порушило б стилістичні норми української мови.

Тому при перекладі у цих випадках потрібно користуватися прийомом генералізації.

Список використаних джерел

1. <https://osvita.ua/>.
2. <https://mta.ua/>.
3. <https://www.forumdaily.com/uk/>.

NEOLOGISMEN IN DER JUGENDSPRACHE

*Щербак Ю. В.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультету обліку та фінансів*

*Науковий керівник – Савенкова О. О.,
старший викладач*

Im Deutschen, wie in jeder Sprache, ist auch der allgemeine Sprachwortschatz von einem ständigen Verschwinden und Aufkommen neuer Wörter geprägt. Man kann den Wortschatz also als ein relativ offenes System, das wegen der immer wieder wechselnden kommunikativen und kognitiven Anforderungen der Sprachgemeinschaft an das lexikalische Potential ständigen Veränderungen unterliegt, in dem ein ständiger Austausch von verschwindenden und neu aufkommenden Wörtern stattfindet [5].

Die Sprache ist ein System, das ständig verändert wird. Dabei ändert sich das ganze sprachliche System, vor allem die Lexik. Neologismen spielen dabei eine große Rolle. Sie entstehen als Folge der Anpassung an neue Geschehnisse und Gegebenheiten. Das alte Sprachsystem finden die Jugendlichen veraltet und sein Wortschatz ist nicht mehr in der Lage, neue Situationen zu beschreiben. Deswegen entscheiden sie sich für das Schaffen eigener Wörter, bzw. Neologismen.

Ein Neologismus, so sagt der Duden, ist eine „in den allgemeinen Gebrauch übergangene sprachliche Neuprägung (Neuwort oder Neubedeutung)“ [2].

Das Wort Neologismus stammt aus dem Griechischen und besteht aus 2 Wörtern: «neos» – neu und «logos» – Rede. Es stellt also eine Neuerung, eine neue

Redeweise, die innerhalb von bestimmten Sprechgruppen gebraucht wird. Aber nicht jedes neue Wort ist ein Neologismus. Nur Wörter, die von Sprechern angenommen werden, gehören zu Neologismen. Sie sind die „Erfindung“ eines Individuums und auf dem Weg von einer Idee bis zum Neologismus haben sie einen langen Weg vor sich. Dabei müssen sie eine gewisse Zeit gebraucht werden, damit sie als Neologismus gekennzeichnet werden könnten. Die Wörter, die nur einmal gebraucht werden, sind keine Neologismen. Solche Wörter nennt man Okkasionalismen und sie verschwinden sehr schnell aus dem Gebrauch.

Vor jedem/jeder Jugendlichen steht eine Menge von Aufgaben, die er oder sie in der Jugendphase erledigen muss. Ein Mittel zur Realisierung dieser Aufgaben ist natürlich die Jugendsprache. Eben aus diesem Grund ist das Thema Jugendsprache so interessant für die Wissenschaftler.

Das Institut für Deutsche Sprache (IDS) in Mannheim sammelt Neologismen seit 1991. Und das geschieht nicht zufällig. Das Team aus Wissenschaftlern um Henning Lobin wertet jährlich Unmengen an Text aus, um jeweils zum Jahresende eine neue Liste mit gesellschaftlich bedeutenden Neologismen zu veröffentlichen. 2019 sind das 51 Wörter. Inzwischen umfasst das Neologismen-Wörterbuch mehr als 1.900 Einträge. Der Leser findet neben Bedeutung, außerdem Informationen zum Zeitraum des Entstehens, der Nutzung und der Verwendung der neuen Wörter. Damit ein Begriff in das Neologismenwörterbuch aufgenommen wird, reicht es nicht aus, wenn er einmal medienwirksam verwendet wird. Die Wörter müssen Teil des Sprachgebrauchs sein. „Unsere Neologismen sind keine Eintagsfliegen“, betont Institutsdirektor Henning Lobin. Der Wissenschaftler und sein Team durchforsten riesige Textsammlungen nach neuen Wörtern und veröffentlichen zum Jahreswechsel einen ganzen Schwung davon [1].

Die Jugendsprache wandelt sich von Jahr zu Jahr. Die Jugendlichen wollen sich von den Erwachsenen abgrenzen, wollen cool sein und gehen dabei kreativ mit der Sprache um. Häufig werden neue Wörter für bekannte Dinge verwendet. Beispielsweise waren „wichtig“, „spitz“, „dufte“ und „super“ in den 50ern beliebte Alternativen für „gut“ oder „prima“, in den 60ern wurde daraus „bedient“ und „steil“, in den 70ern „geil“, „astrein“, in den 80ern „cool“, „abgefahren“, in den 90ern „fett“, zur Jahrtausendwende lösten „tierisch“ und „mega“, „irre“ und „atom“ ab. Heute verwendet man dafür das Wort „lit“, zum Beispiel in „Die Party war wirklich lit.“ Jede Generation entwickelt eine neue und eigene Sprache. Eine kleine Ausnahme ist der Teenagerjargon aus den 60ern, der langfristig zur gesetzten Umgangssprache wurde, viele Jugendwörter kennt man noch heute: „Es läuft“ abgewandelt zu „Läuft bei dir“ oder „Du hast es drauf“ und „cool“.

Klar, dass zahlreiche jugendsprachliche Ausdrücke heutzutage vom Internet geprägt werden. Soziale Medien, Influencerinnen und Gamerinnen haben hier einen bedeutenden Einfluss. Begriffe wie „Banalverkehr“ (belangloser Chatverlauf), „exting“ (per Text-Nachricht mit jemandem Schluss machen), „GEGE“ („good game“, Ausdruck von Gamern), „Bambusleitung“ (schlechte Internetverbindung) oder „zuckerbergen“ (stalken) sind sprachliche Zeugnisse unserer heutigen Digital-Kultur.

Wenn Sie diese nicht kennen, sind Sie wahrscheinlich „sozialtot“, also in sozialen Netzwerken nicht aktiv. Oder einfach nur alt.

Zur häufigen Verwendung von Begriffen, die in irgendeinem Verhältnis zum Internet stehen, kommen die zahlreichen Ausdrücke hinzu, die einen englischsprachigen Einfluss aufweisen. Dies kann man an Beispielen wie „Swaggernaut“ (sehr coole Person), „fly sein“ (cool sein, abgehen), „napflixen“ (schlafen und daneben Netflix einschalten) oder „squad“ (Clique) sehen. Oftmals sind diese beiden relevanten Quellen der juvenilen Wortschöpfung, Internet und die englische Sprache, vermischt bzw. gehen Hand in Hand.

Häufig werden außerdem Begriffe aus der deutschen Alltagssprache gemischt und so zu neuen umgeformt, wie man bei „Banalverkehr“, „breiern“ (brechen und danach weiterfeiern), „Dummfall“ (dummer Unfall) erkennen kann.

Jugendliche und Erwachsene sehen die Sachen anders und deswegen kommt es oft zum Generationskonflikt. Die Erwachsenen sind der Meinung, dass sie recht haben, und jene glauben, dass die Erwachsenen die Sachen zu ernst nehmen. Für die Erwachsenen ist die Jugendsprache unakzeptabel, da sie zu viel Ironie, selbstausgedachte Wörter und Anglizismen beinhaltet. Aber auf der anderen Seite ist sie die beste Art und Weise, sich mit einer Gruppe zu identifizieren. Die Bildung dieser Gruppen wird durch gemeinsame Interessen, Schulen, Unis usw. gefördert. Die Jugendlichen haben eigene Themen, die nicht so ernsthaft wie die Themen von Erwachsenen sind. Dabei verwenden sie auch Jugendsprache, die nicht so viele Regeln hat und jungen Menschen erlaubt, an der Kommunikation auf ihre eigene Art und Weise teilzunehmen.

Список використаних джерел

1. Das Buch der neuen Wörter. URL: <https://www.dw.com/de/das-buch-der-neuen-w%C3%B6rter/a-47030313>(дата звернення: 03.04.2020).
2. Duden. Wörterbuch. URL: <https://www.duden.de/rechtschreibung/Neologismus>(дата звернення: 03.04.2020).
3. Fleischer W., Barz I. Wortbildung der deutschen Gegenwartssprache. 4. Aufl. Berlin/Boston: De Gruyter, 2012.
4. Hilke Elsen. Neologismen. Formen und Funktionen neuer Wörter in verschiedenen Varietäten des Deutschen. Gunter Narr Verlag Tübingen, 2004. 199 S.
5. Wolf-Bleiß Birgit. Neologismen – Sprachwandel im Bereich der Lexik. URL: https://publishup.uni-potsdam.de/opus4-ubp/frontdoor/deliver/index/docId/3579/file/sprachwandel_S83_101.pdf(дата звернення: 03.04.2020).

ПОЛІТИЧНІ ПАРТІЇ ЯК ІНСТИТУТ ПРЕДСТАВНИЦЬКОЇ ДЕМОКРАТІЇ

*Пикало О.М.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультету обліку та фінансів*

*Науковий керівник – Приходько С.М.,
кандидат політичних наук, доцент*

Класична модель демократії спирається на владу народу, здійснювану народом і для народу [1, с. 80]. Влада забезпечує права громадян, які у свою чергу, делегують їй тимчасове право приймати рішення від їхнього імені. Таке право надається на основі виборчого мандату. Громадяни обирають представницькі органи влади та деяких посадових осіб (президенти, мери). Водночас регулярні вибори дають змогу опозиційним партіям пропонувати виборцям альтернативні програми розвитку суспільства. В такий спосіб забезпечується підзвітність влади громадськості.

Основні потреби і запити населення у більшості сучасних демократичних систем не можуть бути впроваджені безпосередньо в політичні рішення. Вони відображаються через розгалужену систему представницьких організацій і в такій опосередкованій формі впливають на процес прийняття політичних рішень. Тому сучасна демократія є процесом, який здійснюється людьми не безпосередньо, а опосередковано – через представників, вибраних на вільних виборах [2, с. 88].

Реально працююча демократія може існувати тільки як її представницька. Представництво народу як джерело політичної влади, здійснюється виключно за допомогою виборів народних представників. Принцип представництва базується на тому, що громадяни шляхом виборів на визначений час передають владу до рук обраних депутатів. Саме вони і представляють в органах влади інтереси народу та діють від його імені. Обрана влада на певний час отримує повноваження ухвалювати політичні рішення від імені народу і для народу [4, с. 41]. В демократично обраних органах влади при цьому важливо не стільки з'ясувати волю всього народу, скільки шляхом узгодження позицій поєднати інтереси різних суспільних верств. Такі представницькі функції в демократичній системі здійснюють саме політичні партії. На основі історичного досвіду можна сказати, напевно чи інші політичні організації могли б робити це краще, ніж партії. Це не означає, що політичні партії завжди виконують свої функції ідеально [4, с. 46]. Просто слід відзначити факт, що їм у цьому процесі немає реальної альтернативи.

Політичні процеси протягом останніх двох століть істотно змінили свою змістовну сутність під впливом запровадження загальних виборів, які стали фактично єдиним способом легітимації (узаконення) політичної влади, а політичними інститутами, що зробили можливим існування демократичних виборчих процедур – політичні партії [2, с. 90]. Відповідно до цього сучасні демократії

неможливо уявити без відкритих, конкурентних і чесних виборів та багатопартійності. Вибори та політичні партії в демократичній політичній традиції досить тісно пов'язані між собою. Політичні партії пропонують певні політичні програми, за допомогою яких намагаються отримати підтримку серед виборців.

Розвиток демократичних політичних систем свідчить про те, що політичні партії загалом залишаються не зовсім досконалим, але найбільш ефективним інструментом реалізації групових інтересів у сфері політики. Політичні партії виступають своєрідними інститутами посередництва між соціальними групами (наприклад, класами, етнічними чи релігійними групами) та процесом ухвалення рішень, який відбувається в межах структури державної влади [4, с. 74].

Умови сучасного суспільства суттєво змінили роль партій як провідних представницьких організацій. В сучасних демократіях вирішальну роль в боротьбі за владу грають партії, що виступають як виразники інтересів всього суспільства і претендують на повноту влади, отримання ключових постів, і зокрема глави держави. Щоб перемогти на виборах, ці партії висувають програмні завдання, у вирішенні яких зацікавлене все суспільство. Виборчі програми вже не представляють собою довготривалі й об'ємні документи. З потенційних виборців мало хто читає багатосторінкові партійні програми, розраховані на «перспективу». Тому сучасні партії перейшли на створення платформ – наборів гасел і настанов з найбільш актуальних, хвилюючих людей проблем, які затверджуються до кожних виборів. Виборчі програми розробляють сьогодні не партійні, а незалежні, авторитетні наукові центри, які часом обслуговують кілька конкуруючих партій. Соціологічні опитування і політологічні дослідження партії також замовляють незалежним приватним службам [2, с. 97-98].

Отже, для сучасних партій властиві такі характеристики: демократизація організаційної будови, збільшення внутрішньопартійної демократії, автономність низових організацій, відкритість діяльності, посилення інформаційної присутності у мережі Інтернет, поступове поширення своєї діяльності за межі країни, створення механізмів постійного спілкування з громадянами (насамперед через різноманітні соціальні мережі). При цьому, незважаючи на певну кризу партій, вони залишаються основними представницькими інститутами, які забезпечують взаємодію суспільства з владою.

Список використаних джерел

1. Лінкольн А. Геттісберзька промова. *Невичерпність демократії*. Київ: Український письменник, 1994. С. 80.
2. Макаренко Б., Локшин И. Современные партийные системы: сценарии эволюции и тенденции развития. *Полис*. 2015. №3. С. 85-109.
3. Примуш М. Політичні партії: історія та теорія. Навчальний посібник. Київ: ВД «Професіонал», 2008. 416 с.
4. Шведа Ю. Теорія політичних партій та партійних систем. Навчальний посібник. Львів: Тріада Плюс, 2004. 528 с.

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ СТАНОВЛЕННЯ ПОЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

*Скрипченко В.С.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультету обліку та фінансів*

*Науковий керівник – Приходько С.М.,
кандидат політичних наук, доцент*

Трансформація політичної системи в Україні в останні роки є однією із найактуальніших проблем, що викликає постійний поглиблений інтерес з боку як науковців політологів, так й практичних політиків. Цей процес має постійний характер. Політична система в Україні за часи незалежності неодноразово зазнавала суттєвих трансформацій. Інколи не зовсім доцільно і на догоду політикам [1, с. 123]. Отже, для створення нової політичної системи, модель якої дозволяла б насправді забезпечувати принципи дотримання прав і свобод людини й громадянина, народовладдя, верховенства права, поділу влади, неподільності національного суверенітету необхідно врахувати попередній досвід реформування політичної системи та проаналізувати проблеми, які гальмують темп політичної модернізації.

Важливі проблеми, які супроводжували трансформацію політичної системи України, полягали в її адаптації до функціонування за умов демократично-господарства. Відхід від тоталітаризму та утвердження демократії передбачають поступову зміну не лише системи політичних інститутів, але й самої якості цієї системи, що повинна призвести у підсумку до становлення повноцінної стабільної демократії. Політичні реформи в Україні були запроваджені державою без належного громадського контролю, що загалом виключало авторитарні чи навіть тоталітарні тенденції у виборі шляхів суспільного розвитку [2, с. 95]. На порядку денному постало завдання, (яке залишається актуальним і по нинішній час), демократичного контролю за владою, стабільного функціонування та розвитку демократичних засад організації влади, свобода функціонування засобів масової інформації, створення ефективного механізму багатопартійності.

Конституція України 1996 р. юридично оформила демократичні перетворення в країні. Україна проголошена суверенною, незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Демократія передбачає створення умов для широкої і реальної участі громадян в управлінні справами держави і суспільства. Державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу і судову. В Україні гарантовані права місцевого самоврядування. Важливим елементом політичної системи країни є політичні партії. Згідно законодавства про вибори вони мають право безпосередньо формувати склад Верховної Ради. Багатопартійність є відображенням ідеологічної та політичної багатоманітності в країні. Отже, демократичні принципи політичної системи України закріплені на конституційному рівні. Але процес їх практичної реалізації досить тривалий і складний. Остаточного оформлення демократії не від-

булось. Тому доцільно говорити, що політична система України перебуває на стадії своєї трансформації[4, с. 64-65].

Але одразу виникли проблеми. Насамперед, пов'язані з узгодженням повноважень між гілками влади. Багато в чому такий стан зумовлений також принципами організації влади. Так, зокрема, в Конституції України не набули чіткого оформлення відносини між різними органами влади. Навіть на формально-правовому рівні незрозумілими були принципи взаємодії парламенту, президента й уряду. Великі повноваження належали парламенту та президенту, який до того ж не входив до жодної з гілок влади. Натомість уряд мав незначні повноваження щодо взаємодії з іншими інститутами влади і ніс основну відповідальність за всю державну політику. До того ж над завжди висіла загроза можливої відставки. На практиці кожен з владних органів тягне на себе якомога більше повноважень, позбавляючись при цьому відповідальності. Взаємодія між ними стала жорстким протистоянням. Така ситуація зберігається і зараз. Здійснювалися постійні спроби узгодити повноваження президента, уряду і Верховної Ради. Але проблема не в їх юридичному оформленні, а практичному відпрацюванні. Такий стан призводив і призводить до постійних протистоянь у системі влади і до криз влади[4, с. 142].

Слово конфліктність стало визначальним при характеристиці відносин між політичними силами і гілками влади. Ознаками нинішніх політичних відносин досить стабільно закріпились тотальна недовіра між основними політичними гравцями, ситуативні політичні союзи, залаштункові переговори всіх з усіма. А основою цих конфліктів є боротьба за адміністративний ресурс, прямо пропорційний ресурсу бізнесовому. Замість публічних політичних інститутів домінують утворення кланового типу з відвертими вузько груповими інтересами. Реальна політика стала тіньовою. Процес демократизації відбувається суперечливо і непослідовно[2, с. 98]. Що стосується ставлення самого суспільства до демократії, то воно є неоднозначним. Скепсис громадян щодо демократії зумовлений також діями самої влади. Тобто, незавершеність процесу демократизації є, так би мовити, результатом спільних зусиль. Отже, в Україні демократична трансформація ще перебуває на етапі становлення.

Список використаних джерел

1. Державне політичне правління і національна єдність: аналітична доповідь / за ред. О.М. Майбороди. Київ: ІПіЕНД ім. І.Ф. Кураса НАН України, 2017. 248 с.
2. Мацієвський Ю. Від хаосу до порядку: чи стабільний політичний режим у пост-помаранчевій Україні? *Політичний менеджмент*. 2011. № 5. С. 93-100.
3. Мельвиль А. Ю. О траекториях посткоммунистических трансформаций. *Полис*. 2004. № 2. С. 64-75.
4. Україна у пошуку стратегій суспільно-політичного розвитку (1991-2018 рр.). Київ: ІПіЕНД ім. І.Ф. Кураса НАН України, 2019. 342 с.

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ МУЗИЧНО-ПОЕТИЧНИХ ТЕКСТІВ (НА ПРИКЛАДІ ДУЕТУ ГРАФА З МЮЗИКЛУ «РУДОЛЬФ»)

*Шевченко Д.Ю.,
здобувач вищої освіти СВО«Бакалавр»
факультету обліку та фінансів*

*Науковий керівник – Воловик Л. Б.,
кандидат філологічних наук, доцент*

Переклад та адаптація окремих пісень та пісень з мюзиклів займають окрему нішу серед видів перекладацької діяльності. Перекладаючи пісню ми маємо зберегти смисл, не забути про риму і дотриматися ритмічного рисунку мелодії. Ми поставили перед собою завдання: на основі дуету графа Таафе і баронеси Марії з мюзиклу «Рудольф» а також її адаптацій польською та російською мовами проілюструвати особливості перекладу пісень та створити адаптацію даного твору українською.

В ході дослідження ми виявили, що в деяких моментах адаптації значно відходять від тексту оригіналу. Для порівняння приведемо переклад першої репліки графа Таафе:

1) німецькою:

Dieses Leben ist recht teuer,
Manchmal wirkt es auf uns nicht
geheuer.
Kosten erscheinen brutal,
Doch meistens sind sie ganz normal.

«Твоє життя є справді дорогим.
Іноді для нас це незручно.
Назначення ціни може здатись жор-
стоким,
Але насправді – звичайне.»

2) польською:

Moja droga, wiesz zapewne,
jakie życie jest dzisiaj niepewne,
bywa też bardzo kosztowne,
trzeba zadbać o swój byt.

«Люба моя, Ви, певно, знаєте,
Яке життя тепер невизначене.
Але воно бува і досить дорогим,
Тому варто подбати про своє існу-
вання»

3) російською:

Мир прекрасен, спорить глупо,
Люди платят за эту науку.
Цель оправдывает все средства –
Так нам с детства говорят.
«Світ чудовий, марно сперечатись.
Люди платять за цю науку.
Ціль виправдовує засіб -
Так нам кажуть з дитинства»

Порівнюючи данні фрагменти, ми можемо судити не лише про майстерність перекладача, а й про особливості ментальності тієї чи іншої нації з огляду на мовні форми. Так, німецькою граф Таафе одразу чітко дає зрозуміти, чого він хоче і що далі розмова буде розгортатись навколо фінансового питання; польською введення в розмову сформульоване м'якше і не апелює так однозначно до фінансового питання, як це можна прослідкувати в оригіналі; російською граф відволікається на матерії, близькі до філософських, аби позбавити співрозмовника напруження. Таким чином можемо виділити риси, які отримав даний персонаж в різних варіаціях: німецька – прямолінійність і ділова хватка; польська – демократичність, продуманість; російська – філософічність, схильність до психологічних маневрів. Хочемо наголосити, що данні риси не притаманні всій національності, а лише психотипу даного персонажа, за умови що він до неї належав би.

Таафе:

Це життя – це річ коштовна.

Його вартісність факт неспростовний.

Це може здатись брутальним,

Та насправді – звична річ.

Марія:

Знаю цій дорозі ціну -

Бо я нею усе життя йтиму.

Не допоможуть хутра і шовки,

Тим, в кого в серці сніги.

Таафе:

Досить цих вистав

І назви врешті свою ціну.

Тож, проаналізувавши три варіанти твору і зваживши на всі неточності і нюанси літературного перекладу, ми створили україномовний варіант, намагаючи дотримуватись образності оригінального тексту.

Список використаних джерел

1. Wenn das Schicksal dich ereilt [Електронний ресурс] YouTube. 2013. Режим доступу до ресурсу: <https://www.youtube.com/watch?v=tT0JVVpqqguc>.

2. Tylko jedno życie masz [Електронний ресурс] Tekstowo.pl. 2013. Режим доступу до ресурсу: https://www.tekstowo.pl/piosenka,sylwia_banasik_i_adrian_wisniewski,tylko_jedno_zycie_masz__afera_mayerling_.html.

ÜBERSETZUNGSMETHODEN DER DEUTSCHEN SPRICHWÖRTER

*Рибалко В.О.,
здобувач вищої освіти СВО«Бакалавр»
факультету обліку та фінансів*

*Науковий керівник – Воловик Л. Б.,
кандидат філологічних наук, доцент*

Sprichwörter sind traditionell-volkstümliche Aussagen betreffend ein Verhalten, eine Verhaltensfolge oder einen Zustand, die zumeist eine Lebenserfahrung darstellen (Прислів'я - це традиційно популярні висловлювання щодо поведінки, послідовності поведінки чи стану, які в основному представляють життєвий досвід). Німецькі науковці використовують термін «методи перекладу» (Übersetzungsmethode) у значенні стратегії перекладу (Strategie der Übersetzung). Наразі сучасні дослідники вбачають два основні методи перекладу: відчужений / дослівний (Verfremdung / wörtliche), який орієнтований на лад вихідної культури, та переклад-адаптація/одомашнення (Angleichung/ Einbürgerung / idiomatische), спрямований на систему цільової культури.

Роганова З. Е. виокремлює 3 групи прислів'їв: до першої входять ті, що точно збігаються в обох мовах; до другої належать ті, що мають аналог відповідний до німецького прислів'я за змістом, але не за формою; а до третьої – без відповідників (тут варто скористатися описовим перекладом або калькуванням).

До першої групи можна віднести такі прислів'я: Verschiebe nie auf morgen, was du heute kannst besorgen / *Не відкладай на завтра, що сьогодні можеш зробити.* All Ding währt seine Zeit/ *Всьому свій час.* Alles hat sein Mass/ *Всьому своя міра.* Am Anfang hiess es «Lebe lang!». Das Ende klang wie Grabgesang/ *Почали за здоров'я, закінчили за упокій.* Den freund erkennt man in der Not/ *Друзі пізнаються в біді.* Besser spät als niemals/ *Краще пізно, ніж ніколи.* Achtung ist besser als Gold / *Увага дорожче золота.* Ein Buch mit sieben Siegeln/ *Книжка за сімома печатками.* Wem viel gegeben ist, von dem wird man auch viel fordern/ *Кому багато дано, з того багато й спитають.* Wer Wind sät, wird Sturm ernten/ *Хто сіє вітер, пожне бурю.* Кто сеет ветер, пожнёт бурю. Der Mensch lebt nicht von Brot allein/ *Не хлібом єдиним живе людина.* Tropfen höhlt den Stein/ *Крапля і камінь точить.* Wer zwei Hasen zugleich jagt, fängt keinen/ *За двома зайцями погонешся, жодного не спіймаєш.* Das ist bald gesagt, aber schwer getan/ *Легко сказати, та важко зробити.* Der Appetit kommt beim Essen/ *Апетит приходить під час їжі.*

До другої групи: Alter ist ein schweres Malter/ *досл. переклад – Старість – важча плата/ Старість - не радість.* Anfang ist kein Meisterstück/ *досл. – Початок – не шедевр/ Перший млинець нанівець.* Wie ein Schwein vor dem Uhrwerk stehen/ *досл. - Стояти, як свиня перед годинниковим механізмом/ Дивитися як баран на нові ворота.* Des Geizes Schlund ist ohne Grund/ *досл. - У жадібності*

утроба бездонна/ *Дві дочки в ненаситності: «Давай, давай! Man soll den Tag nicht vor dem Abend loben / досл. – День не хвалиться вечором/ Курчат по осені рахують; не кажи «гон», поки не перескочиш. Das Hemd ist mir näher als Rock/ досл. - Сорочка мені ближче ніж піджак/ Своя сорочка до тіла ближча. Die Zunge im Zaum halten/ досл. - Тримати язика в уздечці/ Тримати язика за зубами. Es juckt mir in den Fingern/ досл. - Мені свербить у пальцях/ Руки сверблять. Böser Gewinn fährt bald dahin/ досл. - Лихий прибуток скоро пропадає/ Чужим добром не розбагатієш. Leeres Stroh dreschen/ досл. - Молоти пусту соломку/ Переливати з пустого в порожнє. Die Ziege ist satt und der Kohl unberührt/ досл - Коза сита і капуста не зачеплена/ І кози ситі і сіно ціле. Morgenstunde hat Gold im Munde/ досл: Вранішній час має золото в роті/ Хто рано встає, тому Бог дає. Das Leben ist kein Kinderspiel/ досл. – Життя - не дитяча гра/ Життя прожити – не поле перейти.*

До третьої групи: Anfang und Ende reichen einander die Hände/ *Початок і кінець протягують руки один одному. Armut ist fürs Podagra gut/ Бідність сприяє подагрі. Auf der Reise ein guter Gefährt ist so gut wie ein Pferd. У дорозі гарний попутник такий же хороший, як і кінь. Besser zehn Neider denn ein Mitleider/ Краще десять заздрисників, ніж один співчуваючий.*

Das Gerücht tötet den Mann/ *Плітка вбиває людину. Das schlechteste Rad knarrt am meisten/ Погане колесо сильніше інших скрипить. Das Wasser der kleinen Bäche bildet den grossen Strom.*

Води маленьких струмків зливаються в один потік. Den ersten Tag ein Gast, den zweiten eine Last, den dritten stinkt er fast/ У перший день - гість, у другий - тягар, на третій він вже майже смердить. Der Gast ist wie der Fisch, er bleibt nicht lange frisch/ Гість схожий на рибу: він теж недовго залишається свіжим. Der Fleissige macht aus einem Tage zwei/ Старанний з одного дня робить два. Der gerade Weg ist der beste.

Пряма дорога найкраща. Der Ruf ist ein Vergrößerungsglas/ Чутка (слава, репутация) - це своєрідна лупа. Der vielerlei beginnt, gar wenig Dank gewinnt/ Хто за багато справ хапається, отримує мало подяк. Die Nacht ist die Mutter der Gedanken/ Ніч – мати думок.

Отже, прислів'я пронизані духом культури, традицій, мудрості народу. А тому при їх перекладі перед фахівцем стоїть непроста задача – передати зміст, не порушивши початкового сенсу, застосувавши перекладацькі методики.

Список використаних джерел

1. <https://de.wikipedia.org/wiki/Spruchwort>.
2. Kautz U. Handbuch Didaktik des Übersetzens und Dolmetschens. München: Iudicum, 2010. 632 S.
3. Stolze R. Übersetzungstheorien: eine Einführung– 3., aktualisierte Aufl. Tübingen : Gunter Narr, 2011. 292 S.
4. Роганова З. Е. Пособие по переводу с немецкого на русский язык. М.: Изд-во литературы на иностранных языках, 2011. 292 с.

NEOLOGISMEN IN DER DEUTSCHEN SPRACHE

*Пащенко А. О.,
здобувач вищої освіти СВО«Бакалавр»
факультету обліку та фінансів*

*Науковий керівник – Воловик Л. Б.,
кандидат філологічних наук, доцент*

Neologismus ist ein neu erstellter Begriff, ein Wort oder eine Phrase des Autors. Er tritt in den allgemeinen Gebrauch. Neologismen entstehen, weil neue Objekte und Konzepte auftauchen. Neologismen erscheinen in der Sprache als ihre eigene Schöpfung - durch Wortbildung basierend auf Morphemen in der Sprache, Neuinterpretation des Wortes und Lexikalisierung der Phrase, als relative Neubildungen - als Ergebnis der Ausleihe von Spracheinheiten aus anderen Sprachen und ihrer Umstellung auf die Landessprache aus engeren Stilbereichen oder territorialen Varianten, sowie das Veralten veralteter Wörter. Im Allgemeinen füllen Neologismen sprachliche Lücken: Sie entstehen in einer Sprachgemeinschaft überall dort, wo sich ein Ding, ein Umstand, ein Gefühl o. Ä. mit Hilfe bekannter Begriffe nicht oder nur unzureichend benennen lässt. Neologismen können auch Dinge vereinfacht ausdrücken, oder Wörter, die es bereits gibt, auf neue Sachverhalte übertragen (bekanntes Beispiel für eine sprachliche Neuprägung ist »surfen«). Quellen für Neologismen sind Jugendsprache, Fremdsprachen, Digitalisierung, Gesellschaft, Politik und Wissenschaft, Werbung.

Die Jugendsprache ist eine der wichtigsten Quellen für Neuwörter oder Neubedeutungen. Seit 2008 ermittelt der Langenscheidt-Verlag mithilfe einer (umstrittenen) Umfrage jeweils das Jugendwort des Jahres.

herten = eigentlich;

chillen = entspannen, sich abregen

Smombie = jemand, der seine ganze Aufmerksamkeit nur auf sein Smartphone richtet und ähnlich einem Zombie nichts mehr von seiner Umgebung wahrnimmt;

Bis heute gibt es viele englischsprachige Anleihen in deutscher Sprache. Manchmal ersetzen Anglizismen sogar das Ausleihen in französischer Sprache. Diese Neologismen werden assimiliert, ihnen wird eine Gattung zugeordnet und sie werden in Großbuchstaben geschrieben, wenn sie Substantive sind. Zum Beispiel die Floppy, das Traseb, der Soundtempel. Laut I. Pastukh sind siebzig Prozent der deutschsprachigen Anleihen Englisch. Im gegenwärtigen Kontext der Globalisierung und Kommunikation hat Englisch den Status einer Sprache der internationalen Kommunikation erlangt, daher ist es natürlich, dass seine Auswirkungen extrem groß sind. "Angloamerikanismen entwickeln den lexikalischen Fundus der deutschen Sprache, verflechten sich mit den eigentlichen Merkmalen des Wortschatzes und unterliegen einer morphologischen Assimilation in der Sprache, dh das Fremdwort passt sich den Regeln der deutschen Rechtschreibung an." [1, S. 78]

Die Digitalisierung brachte eigene Begriffe mit – zumeist aus dem Englischen:

Wörter wie «downloaden», «swipen» oder «liken» sind heute fest im Alltag verankert. Besonders interessant ist die Entstehung von selbständigen Verben im Gefolge von Internetdiensten. googeln = recherchieren im Internet mit einer Suchmaschine, zumeist Google; twittern = (engl. zwitschern) Veröffentlichung von kurzen Nachrichten (Tweets) über die Plattform Twitter®; tindern = Leute kennenlernen, indem man die Dating-App fürs Smartphone Tinder®.

Mitunter lösen sich Begriffe, die von kreativen Werbetextern eigens dazu erfunden wurden, die Aufmerksamkeit auf ein bestimmtes Produkt zu lenken, aus ihrem engen Kontext. Sie werden dann als Neologismus auch im «normalen Leben» verwendet. Bekannte Beispiele: porentief aus der Werbung von «Clearasil» (besonders gründlich); aprilfrisch aus der Werbung von «Lenor» (frühlingshafte Leichtigkeit und Frische); unkaputtbar aus der Werbung (für Verpackungen, die unzerstörbar sind); den Tiger im Tank haben aus der Esso-Werbung (meint ein Auto oder einen Menschen, das oder der besonders stark, schnell oder leistungsfähig ist).

Folgende Arten von Neologismen lassen sich unterscheiden: Neuwörter: Ein Beispiel aus der jüngsten Zeit ist das Verb simsens für das Versenden von Kurznachrichten (SMS). (Ausdruck und Bedeutung sind neu).

Neubedeutungen: Ein alter Ausdruck erhält lediglich eine neue (weitere) Bedeutung. So steht als ein etwas älteres Beispiel Maus auch für „technisches Gerät, Teil der Computerperipherie“. Ein Ausdruck mit ursprünglich positivem Sinnbezug erhält eine neue, pejorative Bedeutung und findet als politisch-ideologischer Kampfbegriff gegen verschiedene sprachliche Konventionen und verhaltensweisen Verwendung. Beispiele: Gutmensch, Politische Korrektheit. Neologismen Funktion besteht darin, neu entstandene oder erkannte Erscheinungen der Natur und Gesellschaft zu benennen. Stilistisch gesehen unterstreichen die Neologismen den aktuellen Charakter des Gesagten, die Bindung an das gegenwärtige Leben der Gesellschaft.

Besonders beliebt sind die Neologismen in den journalistischen Texten, weil die Journalisten einerseits nach der aktuellen Wirklichkeitsdarstellung stieben, andererseits helfen die Neologismen, das Gesagte treffender und expressiver zu bezeichnen. Nicht selten sind die Neologismen in der Journalistik mit Wortspiel verbunden.

Neologismen sind ein wesentlicher Bestandteil jeder Sprache. Die Entwicklung aller Lebensbereiche bewirkt die Entstehung neuer Wörter und Ausdrücke, die Ersetzung alter durch neue. Diese Arbeit beschreibt die Ursprünge von Neologismen, die Arten von Neologismen.

Literatur

1. Riesel E. Abriss der deutschen Stilistik : Lehrbuch. Kiev, 2015. 401 S.
2. Riesel E., Schendels E. Deutsche Stilistik : Lehrbuch. Kiev, 2016. 460 S.
3. Sowinski B. Stilistik : Lehrbuch : Stuttgart, 2015. 384 S.
4. Sowinski B. Stilistik: Stiltheorien und Stilanalysen : Lehrbuch. Stuttgart: Metzler, 2010. 280 S.

ФІНАНСОВА СТІЙКІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

*Дудник Ю.В.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультет обліку та фінансів*

*Науковий керівник –
Галінська Т.С., кандидат економічних наук, доцент*

Фінансова стійкість підприємств є основною характеристикою конкурентоспроможності та платоспроможності цього суб'єкта господарювання на ринку. Вона є одним із головних чинників, що впливає на досягнення підприємством фінансової рівноваги та фінансової стабільності[1]. Чим вища стійкість підприємства, тим є вищим ступінь захисту від несподіваних ризиків, які можуть скластися як в державі так і на самому ж підприємстві.

Питання оцінки фінансової стійкості в сучасних умовах посідає одне з головних місць в галузі фінансового управління підприємством. Аналізування покликане дослідити рівень розвитку підприємства, його дохідність, основні джерела формування капіталу, стан забезпечення власними ресурсами, здатність підприємства відповідати за своїми зобов'язаннями перед покупцями та постачальниками.

Джерелами проведення аналізу є: баланс підприємства (форма №1); звіт про фінансові результати (форма №2); звіт про фінансово-майновий стан (форма №3) та ін.. Цей аналіз здійснюють за допомогою:

- абсолютних показників (наявності власних оборотних коштів, власних і довгостроково позичених джерел формування запасів і витрат, основних джерел формування запасів і витрат).

- відносних показників (коефіцієнт співвідношення залучених і власних коштів; коефіцієнт автономії (платоспроможності); коефіцієнт маневреності власних коштів; коефіцієнт ефективності використання власних коштів; коефіцієнт використання фінансових ресурсів усього майна)

Кожен з них має своє оптимальне значення, провівши розрахунки ми зможемо зробити висновок про фінансовий стан підприємства, про недоліки та переваги його діяльності. І на основі цього визначати тактичні та стратегічні рішення для досягнення дохідності суб'єкта господарювання.

На фінансову стійкість підприємства впливають такі внутрішні фактори:

- стан підприємства на фінансовому ринку;
- конкурентоспроможність випущеної продукції;
- ділова репутація;
- наявність дебіторської та кредиторської заборгованості;
- ефективність здійснюваних господарських і фінансових операцій.

Суттєво впливають на підприємство взагалі й фінансову стійкість зокрема не тільки внутрішні, а й зовнішні фактори, до них належать:

- розвиток економічних умов;
- політична та соціальна стабільність;

- платоспроможність населення;
- ефективна законодавча база;
- податкова політика;
- рівень конкуренції на ринку;
- стан фінансового та страхового ринку. [2].

Головними ознаками фінансово-стійкого підприємства є: забезпеченість фінансовими ресурсами, прибутковість діяльності, стабільність джерел фінансування, достатній рівень рентабельності, повнота та своєчасність виконання зобов'язань, оптимальна структура капіталу, безперервність постачальницько-виробничо-збутової діяльності.

Пріоритетними напрямками підвищення фінансової стійкості є: удосконалення структури активів і пасивів підприємства, мобілізація схованих резервів підприємства, продаж низькорентабельних структурних підрозділів, створення умов для розвитку підприємництва і підприємницької діяльності, створення сприятливого клімату для бізнесу та інвесторів.

Якщо підприємство фінансово стійке, то воно має більше переваг перед іншими підприємствами того ж профілю у залученні інвестицій, в отриманні кредитів, при виборі постачальників і підборі кваліфікованих кадрів, а відповідно користується попитом серед споживачів в результаті чого збільшує свій прибуток.

Список використаної літератури

- Оспіщев В.І., Нагорна І.В. Фінансова стійкість як економічна категорія /Збірник матеріалів всеукраїнської науково-практичної конференції "Оптимізація наукових досліджень-2009", Миколаїв, 2009. — С. 168.
- Базілінська, О. Я. Фінансовий аналіз: теорія та практика: навчально-методичний посібник О. Я. Базілінська – К. : Центр учбової літератури, 2009. — 328 с.

ПОДАТКОВА БЕЗПЕКА ЯК ОДИН З НАПРЯМІВ ПІДВИЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

*Жадько Н.В.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультет обліку та фінансів*

*Науковий керівник –
Галінська Т.С., кандидат економічних наук, доцент*

В умовах фінансово-економічної та політичної нестабільності, що притаманні для економіки України в останні роки, особливого значення набуває проблема забезпечення економічної безпеки для будь-якого суб'єкта господарювання. Економічна безпека на мікрорівні розглядається через призму окремих

господарюючих суб'єктів і забезпечує кількісні і якісні характеристики господарюючого суб'єкта, що відображають його здатність реалізовувати власні стратегічні економічні інтереси в певних зовнішніх умовах шляхом захисту від існуючих і потенційних загроз і використання можливостей, що надаються зовнішнім середовищем. Підприємство, працюючи в динамічному зовнішньому середовищі, опиняється перед великою кількістю економічних, фінансових, податкових та інших видів ризиків, що породжують загрози для його стабільного функціонування та розвитку.

Одним з основних напрямів підвищення рівня економічної безпеки підприємства є оптимізація його податкової безпеки, що полягає у визначенні та аналізі всіх можливих податкових ризиків та зменшенні їхнього негативного впливу на господарську діяльність.

Найважливішою складовою економічної безпеки є система податкового забезпечення, що представляє собою фінансово-економічний стан платника податків, що забезпечує мінімізацією податкових ризиків, при якому господарюючий суб'єкт сплачує нараховані податки в повному обсязі і своєчасно, а виконавчі та законодавчі органи забезпечують передбачений законом захист платника податків.

Дослідження теоретико-методологічних засад податкової безпеки підприємства зазвичай здійснюється через оцінку податкових ризиків і розгляд проблем податкової оптимізації в рамках впровадження податкового менеджменту на всіх рівнях, а також з урахуванням внутрішнього податкового середовища підприємства.

Зазвичай, впровадження системи забезпечення податкової безпеки суб'єктів сучасної економіки неможливе без використання таких методів, як податкове планування, управління податковими потоками, податкова оптимізація (оптимізація податкових зобов'язань, оптимізація податкового навантаження), податкова мінімізація (мінімізація оподаткування, мінімізація податкових зобов'язань, мінімізація податкового навантаження), оптимізація податкового портфелю, податкова безпека бізнесу, податкова політика, оптимізація економіко-організаційного процесу корпоративного оподаткування, оптимізація зовнішнього податкового середовища підприємств., управління податковими ризиками, міжнародне корпоративне податкове планування, податкова стратегія підприємства. Цей перелік далеко не вичерпний і залежить від податкової стратегії, що реалізується компанією.

Податкова безпека підприємства - це фінансово-економічний стан платника податків, що забезпечує мінімізацію податкових ризиків, при якому господарюючий суб'єкт сплачує нараховані податки в повному обсязі та своєчасно, а виконавчі та законодавчі органи забезпечують платнику податків передбачений законом захист. Це сприяє зростанню чистого прибутку компанії і підвищує економічну безпеку українських платників податків [1].

Вирішальний вплив на рівень податкової забезпеченості підприємств надають такі основні ознаки, як ризик несвоєчасного обігу споживачів або затримки відвантаження матеріалів постачальниками, низька купівельна спромож-

ність населення, високі ставки податків і відсотків по кредиту, нестабільність законодавства, нестабільний обмінний курс, зростання інфляції, зниження інвестицій, недовіра до банків, прагнення ухилитися від сплати податків, часті податкові перевірки, низькі штрафи за порушення податкового законодавства і наявність досить високого рівня тіньової економіки.[2]

Загалом слід зазначити, що основним завданням при досягненні відповідного рівня податкової безпеки є встановлення такого оптимального рівня та умов оподаткування, які забезпечують баланс інтересів держави та платників податків шляхом створення ефективної системи мотивації останніх.

Створення ефективної системи податкової безпеки вимагає чіткого виявлення потенційних джерел загрози в конкретному районі, а також є і необхідні ресурси для їх нейтралізації. Під податковим ризиком слід розуміти ймовірність його виникнення, потенційна загроза для платника податків зазнати фінансових збитків або отримувати менший дохід у зв'язку з несплатою податків, здійснення податкових правопорушень.

До основних видів податкових ризиків належать:

- ризик несплати податків, що приводить до негативних наслідків для платника податків у вигляді штрафів, пені, штрафних санкцій;
- ризик виникнення податкового контролю, що приводить до санкцій і збитків у зв'язку з невиконанням платниками податків законодавчих податкових актів;
- ризик збільшення податкового навантаження, диференційований по видах господарської діяльності та податках в залежності від податкових ставок, пільг, обсягу створюваної доданої вартості;
- ризик мінімізації податків - ймовірність виникнення фінансових втрат, пов'язаних з діями платника податків щодо мінімізації податкових платежів;
- ризик кримінального переслідування податкового характеру, що веде до значних фінансових втрат платника податків, або до позбавлення волі платника податків за вчинення податкових правопорушень.

Податкова безпека також значною мірою залежить від рівня податкової культури в державі, що відображає рівень знань і дотримання податкового законодавства, правильний розрахунок, повнота і своєчасність сплати податків, зборів та інших платежів на користь держави, знання своїх прав, виконання своїх обов'язків платниками податків та контролюючих органів, розуміння важливості сплати податків для держави і суспільства. На мою думку, від співпраці і взаємної довіри між усіма учасниками податкових відносин розпочинається формування податкової культури, належний рівень якої дасть можливість проведення дієвих реформ, створення високоефективної національної економіки та забезпечення податкової безпеки України.[3]

Отже, податкова безпека підприємства - це податкова політика підприємства, направлена на своєчасність нарахування та сплати податків, правильність ведення податкового обліку та складання податкової звітності, а також податкове планування направлене, щоб вибрати альтернативний варіант оподаткування, яке оптимізує розмір податків та знижує рівень податкового наванта-

ження підприємства.

Список використаних джерел

1. Управління фінансовою безпекою економічних суб'єктів :[навч. посіб.] / С.М. Фролов, О.В. Козьменко, А.О. Бойко [та ін.] ; за заг. ред. д-ра екон. наук, проф. С.М. Фролова. –Суми : УАБС НБУ, 2015 – 332 с.

2. Гуцалюк О.І., Левковець Н.П. Вплив податків на фінансову безпеку підприємств / О.І. Гуцалюк, Н.П. Левковець // Управління проектами, системний аналіз і логістика. Серія «Економічні науки». – 2015 – № 15 – Ч. 2 – С. 70–76.

3. Молдован О.О. Щодо першочергових заходів покращення податкового клімату в Україні: аналітична записка [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1492/>

БАНКРУТСТВО ПІДПРИЄМСТВА І ЙОГО НАСЛІДКИ

*Романець Г.П.,
здобувач вищої освіти СВО «Бакалавр»
факультет обліку та фінансів*

*Науковий керівник –
Галінська Т.С., кандидат економічних наук, доцент*

Термін «банкрутство» досить часто зустрічається в економічній літературі, адже явище доволі розповсюджене та негативне, та за своїми масштабами охоплює майже всіх економічних суб'єктів. Банкрутство теоретично та практично досліджували досить багато вчених, серед них можна відзначити О. М. Бутирську, Г. Ф. Шершеневич, М. В. Телюкіну та інших.

Для початку розберемося, що являє собою банкрутство. Банкрутство – це реалізація катастрофічних ризиків підприємства в процесі його господарської діяльності, внаслідок якої воно не може задовольнити в установлені строки вимоги, що пред'явлено зі сторони кредиторів та виконати зобов'язання перед бюджетом.[1]

Банкрутство на підприємстві виникає у результаті хронічної неплатоспроможності та тривалої фінансової кризи.

Причини виникнення банкрутства можуть бути як внутрішні, так і зовнішні. До внутрішніх причин ми відносимо:

- тривала неплатоспроможність підприємства;
- дефіцит власного оборотного капіталу;
- відсутність збуту через низький рівень організації маркетингової діяльності;
- залучення позикових коштів в оборот підприємства на невигідних умовах;

До зовнішніх причин ми відносимо:

- економічні причини (криза, інфляція, ріст цін на ресурси);
- політичні причини (політична нестабільність суспільства, втрата ринків збуту, недосконалість законодавства у сфері господарського права, антимонопольної політики);
- посилення міжнародної конкуренції;
- інші причини.[2]

В економічній літературі основними видами банкрутства вважають:

1. Реальне банкрутство – підприємство юридично визнається банкрутом, воно неспроможне відновити в наступному періоді свою фінансову стабільність.

2. Навмисне банкрутство – нанесення економічного збитку підприємству навмисними діями керівника. Виявлені факти переслідуються карним законодавством.

3. Технічне банкрутство – вид банкрутства, який викликаний суттєвим простроченням дебіторської заборгованості. При ефективному управлінні фінансову ситуацію можна «вирівняти».

4. Фіктивне банкрутство – шахрайські дії керівництва підприємства – неправдиве об'явлення підприємства неплатоспроможним - з метою отримання відстрочки виконання своїх зобов'язань, або знижки на суму кредиторської заборгованості.

Справи про банкрутство розглядаються виключно господарським судом, а ініціатором порушення процедури банкрутства можуть бути як кредитори підприємства-боржника, так і саме підприємство.

Справа про банкрутство порушується господарським судом, якщо безспірні вимоги кредитора до боржника в сукупності складають не менше трьохсот мінімальних розмірів заробітної плати, які не були задоволені боржником протягом трьох місяців після встановленого для їх погашення строку.[3]

Логічним наслідком для підприємства, яке визнали банкрутом, є повне припинення його господарської діяльності. Також основними наслідками визнання підприємства банкрутом є: скасування штрафних санкцій та пені, всі відомості про фінансову діяльність припиняють бути комерційною таємницею, скасовуються арешти на майно та інші наслідки.

Отже, банкрутство підприємства доцільно розглядати як негативне явище, якому сприяє фінансова нестабільність на підприємстві або інші несприятливі економічні процеси. Банкрутство є досить складним процесом, адже причин виникнення банкрутства безліч, та саме банкрутство поділяється на декілька видів.

Список використаних джерел

1. Фінанси підприємств [Електронний ресурс] // Банкрутство підприємств-

ва і його наслідки – Режим доступу до ресурсу:

<https://buklib.net/books/27773/>.

2. Банкрутство – види та причини банкрутства [Електронний ресурс] // Види та причини банкрутства – Режим доступу до ресурсу: <https://yurotdel.com/uceba/bankrutstvo-3.html>.

3. Фінанси підприємств [Електронний ресурс] // Процедура визнання підприємства банкрутом – Режим доступу до ресурсу: <https://buklib.net/books/28648/>.

ЗМІСТ	
СЕКЦІЯ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО ІНСТИТУТУ ЕКОНОМІКИ, УПРАВЛІННЯ, ПРАВА ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	3
<i>Дзбох Д.В.</i> МАРКЕТИНГ ПЕРСОНАЛУ – ВАЖЛИВА СКЛАДОВА КОНКУ- РЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА.....	4
<i>Йолгіна Ю.Ю.</i> ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МАРКЕТИНГУ В УКРАЇНІ	6
<i>Костельна Л.В.</i> МАРКЕТИНГ ПОСЛУГ ПІДПРИЄМСТВА.....	8
<i>Пащенко В.М.</i> ПРОБЛЕМИ БІРЖОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	10
<i>Сімон А.О.</i> ОСОБЛИВОСТІ МІЖНАРОДНОГО МАРКЕТИНГУ В УКРАЇНІ.....	12
<i>Томенко Д.В.</i> КРЕАТИВНІ НОВОВВЕДЕННЯ В ЛОГІСТИЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	14
<i>Єрмак В.Є., Ноздрін І.І.</i> МАРКЕТИНГОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕН- ТОСПРОМОЖНОСТІ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА.....	17
<i>Ракчєєв А.Р.</i> DIGITAL-МАРКЕТИНГ В УМОВАХ КРИЗИ	19
<i>Дикопавленко В.М.</i> СПЕЦИФІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ МАРКЕТИНГУ У СФЕРІ ПОСЛУГ.....	20
<i>Майборода О.А.</i> ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ МАРКЕТИНГУ В АГРО- ПРОМИСЛОВОМУ ВИРОБНИЦТВІ	23
<i>Лагута Д.О.</i> СУТНІСТЬ І ВИДИ КОНТЕНТ-МАРКЕТИНГУ	25
<i>Пащенко В.М.</i> ЕТАПИ ТА КРИТЕРІЇ РИНКОВОГО СЕГМЕНТУВАННЯ.....	27
<i>Мороз В.Р.</i> ФОРМУВАННЯ ПОПИТУ НА РИНКУ ОКРЕМОГО ТОВАРУ	29
<i>Голуб Є.В., Кичатий Є.В.</i> ОСНОВНІ ЕЛЕМЕНТИ МАРКЕТИНГОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ.....	31

Шиян К.С. ОСНОВНІ ФАКТОРИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	33
Черненко Г.В. ВПЛИВ МАРКЕТИНГОВОГО ВІДДІЛУ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА	35
Лядський І.К. ВПЛИВ СОЦІАЛЬНО-ОРІЄНТОВАНОГО МАРКЕТИНГУ НА ФОРМУВАННЯ СУЧАСНИХ БРЕНДІВ.....	37
Балана О.О., Рябко В.В. ОЦІНЮВАННЯ ФАКТОРІВ ФОРМУВАННЯ ДОХОДІВ І ПРИБУТКУ СІЛСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА.....	39
Погребняк С.П. ОЦІНЮВАННЯ ФАКТОРІВ ФОРМУВАННЯ ДОХОДІВ І ПРИБУТКУ СІЛСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА.....	41
Погребняк Л.О. ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....	43
Рогозін А.Ю. НАПРЯМКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ	45
Кулінченко І. Р. МОДИФІКАЦІЯ ЕКСПОНЕНТНОГО МЕТОДУ РОЗВ'ЯЗАННЯ ЖОРСТКИХ СИСТЕМ ДИФЕРЕНЦІЙНИХ РІВНЯНЬ.....	48
Лейва М.Д. ЗАСОБИ СИСТЕМИ «РОЗУМНИЙ БУДИНОК» ДЛЯ ПІДВИЩЕН- НЯ БЕЗПЕКИ ЖИТЛА	50
Савченко О. А. РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ В УМО- ВАХ КІБЕРЗАГРОЗ ТА АГРЕСИВНОГО СЕРЕДОВИЩА	52
Ставицька В. О. ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В БУХГАЛТЕРСЬКОМУ ОБЛІКУ	53
Нос В.О. ДЕРЖАВНІ ПОСЛУГИ ОНЛАЙН: НАЦІОНАЛЬНИЙ ПРОЄКТ ДІЯ В ДІЇ	56
Кулінченко І.Р. ЕТАПИ РОЗРОБКИ ЕФЕКТИВНОГО САЙТУ	59

Головань В.В. ПОНЯТТЯ ЗЛОЧИНУ, МАЛОЗНАЧНОГО ДІЯННЯ ТА АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	61
Жуков А. Є. ДЕЯКІ ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ГРОМАДЯНСТВА НІМЕЧЧИНИ	63
Дігтяр А.С. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ У СФЕРІ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ	66
Романчук І. В. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ ПРИНЦИПУ РІВНОСТІ У СІМЕЙНИХ ПРАВОВІДНОСИНАХ	68
Білокінь Є.О. РЕСУРСНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЙОГО СТРУКТУРА	70
Гаврилець С.В. УПРАВЛІННЯ АСОРТИМЕНТОМ ТОРГОВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА НА ЗАСАДАХ КАТЕГОРІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ	72
Копань Д.В. АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ В РОСЛИННИЦТВІ	74
Кулініч А.С. ПЕРСОНАЛ ПІДПРИЄМСТВА ТА УПРАВЛІННЯ НИМ	76
Пушміна О.В. ІНСТРУМЕНТИ УПРАВЛІННЯ АСОРТИМЕНТОМ ІПАЛЕР У РОЗДРІБНІЙ ТОРГІВЛІ	78
Саєнко С.Р. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МАРКЕТИНГОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	80
Тихтило Б.В. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЦТВА ОСНОВНИХ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР ПІДПРИЄМСТВА	82
Кузьменко В.В. ПІДЗАКОННИЙ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИЙ АКТ: ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ.....	85
Нікітенко А.В. ДОТРИМАННЯ ЕТИЧНИХ НОРМ АДВОКАТАМИ ПРИ СПІЛКУВАННІ У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ	87
Дмитренко О.Ю. АНАЛІЗ І ВИБІР КРИТЕРІЇВ ІДЕНТИФІКАЦІЇ СЕНПОЛІЙ	89

Чергінець С.А. ФОРМУВАННЯ АСОРТИМЕНТУ ПАПЕРУ ЗА РАХУНОК ЕКОЛОГІЧНОЇ ВІДНОВЛЮВАЛЬНОЇ СИРОВИНИ.....	92
Папірник Д.А. ЗАСТОСУВАННЯ АГРАРНОЇ РОЗПИСКИ, ЯК ОДИН ІЗ НАПРЯМКІВ МЕХАНІЗМУ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬ- НОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	95
Коваленко Б.Т. ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ.....	97
Пугін О.С. ФОРМУВАННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ	99
Рак А.Г. УПРАВЛІННЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСАМИ ПІДПРИЄМСТВА	101
Соколовська Ю.Є. ОСОБЛИВОСТІ АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА.....	103
Алейнікова В.С. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ МАРКЕТИНГОМ	105
Борисенко Ю. В. ЗНАЧЕННЯ ВЕРБАЛЬНИХ ТА НЕВЕРБАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ В МЕНЕДЖМЕНТІ.....	107
Стешенко К.В. ЕКОЛОГІЧНІСТЬ ВИРОБНИЦТВА ЯК СКЛАДОВА КОНКУРЕНТОС- ПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	109
Мамчич І.С. ОРГАНІЧНЕ ВИРОБНИЦТВО ПРОДУКЦІЇ ЯК СКЛАДОВА КОНКУ- РЕНТНОЇ ПРЕВАГИ ПІДПРИЄМСТВА	111
Іванченко М.С. ОСОБЛИВОСТІ ГРУПОВОГО ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ	113
Шкода В.В. ОРГАНІЗАЦІЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ФУНКЦІЙ ПІДПРИЄМСТВА	115
Мокляк Л. В. ЯКІСТЬ ПРОДУКЦІЇ ЯК КОНКУРЕНТНА ПЕРЕВАГА	117
Олексенко А. А. ПЕРЕВАГИ ЗАСТОСУВАННЯ SMM ПРОСУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ	119

Тіщенко В. В. СТАН ТА ОСНОВНІ ПРИЧИНИ ПОГІРШЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОГО СТАНУ ПРИРОДНИХ ВОД УКРАЇНИ	122
Шкода В.В. СУТНІСТЬ АГРАРНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ	124
Ткачова І.В. ІМІДЖ ЛЮДИНИ ТА ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ.....	126
Сухорук К. В. СУЧАСНИЙ СТАН ТА РОЗВИТОК КОНСАЛТИНГОВИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ	127
Сухорук К. В. ЕТАПИ ФОРМУВАННЯ ЕФЕКТИВНОГО ІМІДЖУ	129
Кривчун Р.Ю. ЗНАЧЕННЯ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ, ЇЇ ЦІЛІ ТА ТЕХНІКИ	130
Стешенко К.В. ШЛЯХИ ПОДОЛАННЯ КОНФЛІКТІВ У КОЛЕКТИВІ	132
Козелько М.О. ПРИНЦИПИ ТА ТЕОРІЇ КОНЦЕПЦІЇ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	134
Онищенко Т.В. ПРИЧИНИ ТРУДОВИХ КОНФЛІКТІВ В АГРАРНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ.....	135
Клименко А. В. ЗМІЦНЕННЯ ДОВІРИ ГРОМАДЯН ДО ОРГАНУ МІСЦЕВОГО СА- МОВРЯДУВАННЯ ЗА РАХУНОК ІМІДЖЕВИХ ФУНКЦІЙ Е-ВЗАЄМОДІЇ	137
Кулинич В.І. ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ ПОСАДОВИХ ОСІБ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЧЕРЕЗ ЕТИЧНІСТЬ ПОВЕДІНКИ	139
Мирна Н. Л. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПАТРОНАТНОГО ВИХО- ВАННЯ: НЕДОЛІКИ ТА ПЕРЕВАГИ	141
Ступенко С.Г. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СИСТЕМИ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПУБЛІЧНИХ СЛУЖБОВЦІВ	143
Колотій І. С. ОКРЕМІ АСПЕКТИ СТВОРЕННЯ ОПОРНИХ ШКІЛ У ПРОЦЕСІ РЕ- ФОРМИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.....	145

Коваленко Б.Т. ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ.....	147
Пугін О.С. ФОРМУВАННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ СИСТЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ	149
СЕКЦІЯ ФАКУЛЬТЕТУ ОБЛІКУ ТА ФІНАНСІВ.....	152
Ведмідь М. О., Голобородько В. В. ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ФРИЛАНСУ ЯК ФОРМИ САМООРГАНІЗАЦІЇ ПРАЦІ.....	153
Горбань В.К. ЗНАЧЕННЯ ГРАФІЧНОГО МЕТОДУ В НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ.....	155
Дерикаптан О.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИЗНАННЯ ДОХОДІВ ПІДПРИЄМСТВА	157
Канцедал Ю. А. РОЛЬ ОБЛІКУ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ АНАЛІЗУ НЕМАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ	159
Кіяниця Є.О. ВНЕСОК ЛУКИ ПАЧОЛІ В РОЗВИТОК БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ	161
Колотій В.Ю. СУТНІСТЬ, ЦІЛІ ТА ОСНОВНІ НАПРЯМИ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ	163
Колотій В.Ю. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА СТРУКТУРНОЇ ПОЛІТИКИ	165
Костельна Л.В. ІНДЕКС ЩАСТЯ – 2019.....	168
Олефір І.В. РОЗРАХУНКОВІ ВІДНОСИНИ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ ТА ЇХ НОРМАТИВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ.....	170
Остапенко А. О. ФОРМУВАННЯ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ВАГРАРНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ.....	172
Панченко І.Г. ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ ТА ОБЛІКУ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ПІДПРИЄМСТВА	174
Рудик В. В. РОЗВИТОК ОСОБИСТИХ СЕЛЯНСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ В УКРАЇНІ	176
Савченко Л. А. ОСНОВНІ ЗАСОБИ ПІДПРИЄМСТВА ЇХ ОБЛІК ТА КОНТРОЛЬ	178

Тимко А.К. ПРИБУТОК ЯК ГОЛОВНЕ ДЖЕРЕЛО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЧИННИКИ ЙОГО ПІДВИЩЕННЯ	180
Федорченко А. Л. РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ: ДИНАМІКА ТА СТРУКТУРА.....	183
Циб А. С., Лисокобилка І. О. ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ФРАНЧАЙЗИНГУ ЯК ФОРМИ ПІДПРИЄМНИЦТВА	185
Білозор О. Ю. ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ОБОРОТНИМИ АКТИВАМИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	188
Березорудська К.В. ЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТРАТЕГІЇ У РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА	191
Ведмідь М. О. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ БЮДЖЕТНИМИ ВИДАТКАМИ.....	192
Гаращенко В.О. ЧИННИКИ ВПЛИВУ НА ЛІКВІДНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА	194
Голобородько В. В. ФУНКЦІЇ ФІНАНСОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ	197
Демочко Ж. Ю. ОРГАНІЗАЦІЯ КОНТРОЛЮ ОПЛАТИ ПРАЦІ	199
Джангіров О.Г. ФІНАНСОВІ РИЗИКИ НА ПІДПРИЄМСТВІ ТА МЕТОДИ УПРАВ- ЛІННЯ НИМИ	201
Джангіров О. Г. МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ РОЗРАХУНКУ РЕНТАБЕЛЬНОСТІ КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА	203
Джангіров О.Г. УПРАВЛІННЯ СТРУКТУРОЮ ПОЗИКОВОГО КАПІТАЛУ ПІДП- РИЄМСТВА	206
Домбровський А. Ю. ФІНАНСОВІ РИЗИКИ ПОВ'ЯЗАНІ З ФОРМУВАННЯМ ТА ВИКОРИС- ТАННЯМ ОБОРОТНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА.....	209
Домбровський А. Ю. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ОБОРОТНИХ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА	212

Дудник Ю. В. СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ.....	214
Жадько Н.В. СТАН ТА ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ НЕДЕРЖАВНИХ ПЕН- СІЙНИХ ФОНДІВ В УКРАЇНІ	217
Курись Ю. М. ДЕБІТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА ТА УПРАВЛІННЯ НЕЮ	220
Куркіна В. М. ВИКОРИСТАННЯ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬ- НОСТІ ВІТЧИЗНЯНИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ.....	222
Лесюк В. С. УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВ	224
Мауер Д.Р. ЗНАЧЕННЯ СТРАХОВОЇ МЕДИЦИНИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ КОРО- НАВІРУСУ: ПРОБЛЕМИ І ВИКЛИКИ	227
Міхалець А. І. ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ПОКРАЩЕННЯ ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА	229
Михайлик І. М. ОЦІНКА ВИКОНАННЯ МІСЦЕВОГО БЮДЖЕТУ	231
Павлюченко О. О. ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В АПК	233
Петренко В.О. УПРАВЛІННЯ КРЕДИТНИМИ РИЗИКАМИ БАНКУ	235
Писанка В.О. ІНТЕРНЕТ-БАНКІНГ ЯК ОДИН ІЗ НАПРЯМІВ РОЗВИТКУ БАНКІВСЬ- КИХ ПОСЛУГВ УКРАЇНІ.....	238
Побуділін М. М. СУТНІСТЬ КРЕДИТОСПРОМОЖНОСТІ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ – ПОЗИЧАЛЬНИКІВ БАНКУ	241
Роман М. В., Виноградська М.О. ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ТА РОЛЬ ДЕРЖАВНОГО СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ У ФІНАНСОВІЙ СИСТЕМІ ДЕРЖАВИ	243
Снівак І. О. УПРАВЛІННЯ ГРОШОВИМИ ПОТОКАМИ ПІДПРИЄМСТВА	246

Стралець А. А. ЛІЗИНГ ЯК АЛЬТЕРНАТИВНА ФОРМА ФІНАНСУВАННЯ ТА ІНВЕСТИ- ТУВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	249
Телятник М.Ю. ОСОБЛИВОСТІ БАНКІВСЬКОГО НАГЛЯДУ В УКРАЇНІ	252
Чемшиш С. В., Сокирко К. А. РОЗВИТОК СИСТЕМИ ОСОБИСТОГО ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ.....	255
Шевченко В. С., Щерб'юк Д. М. ФІНАНСОВА БЕЗПЕКА БАНКІВ ЯК ПЕРЕДУМОВА ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ	259
Яременко А. С. ВІСІМ ПОСТАНОВ НАЦБАНКУ ПРО НОВУ СИСТЕМУ ВАЛЮТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ УКРАЇНИ.....	261
Яременко А. С. ПЕРСПЕКТИВА ЗАПРОВАДЖЕННЯ РИНКУ ЗЕМЛІ В УКРАЇНІ	263
Арутюнова О. А. АНАЛІЗ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ ВИТРАТ, ОБСЯГУ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПРИБУТКУ	265
Верезга Н.О. ОБЛІК ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ЗА КОНТИНЕНТАЛЬНОЮ СИСТЕМОЮ	267
Гарбуз А.В. ОСОБЛИВОСТІ ОБЛІКУ ГРОШОВИХ КОШТІВ ПРИ ЗАСТОСУВАННІ ПРОГРАМНИХ ПРОДУКТІВ	270
Гарбуз А. В. ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКИЙ КОНТРОЛЬ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ	272
Гелей І. В. ОСОБЛИВОСТІ НАРАХУВАННЯ ТА ОПОДАТКУВАННЯ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ	274
Гусаренко Н. Ю. ОСОБЛИВОСТІ ВЕДЕННЯ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ЗА МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ	276
Демочко Ж. Ю. ВІДОБРАЖЕННЯ РОЗРАХУНКІВ ЗА ВИПЛАТАМИ ПРАЦІВНИКАМ У ЗВІТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА.....	278
Дорошенко Ю. О. ОРГАНІЗАЦІЯ ДОКУМЕНТУВАННЯ ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ З ПОКУПЦЯМИ ТА ЗАМОВНИКАМИ.....	280

Драновська О.І. УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК В БАНКАХ	283
Зевакова А. О. ОБЛІК ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ	285
Змієвська А. О. ВНУТРІШНЬОГОСПОДАРСЬКИЙ КОНТРОЛЬ РОЗРАХУНКІВ З ОП- ЛАТИ ПРАЦІ	287
Каленчук Ю. В. ОСОБЛИВОСТІ ЗВІТУВАННЯ ЗА ЄДИНИМ СОЦІАЛЬНИМ ВНЕСКОМ	289
Каленчук Ю.В. ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ ЗАСТОСУ- ВАННЯ СУДОВО-БУХГАЛТЕРСЬКОЇ ЕКСПЕРТИЗИ.....	291
Камбулова О. В. ОБЛІК ВИРОБНИЧИХ ВИТРАТ І КАЛЬКУЛЮВАННЯ СОБІВАРТОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ	294
Камбулова О.В. ОЦІНКА ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ НА ОСНОВІ ІНТЕГРОВАНОЇ ЗВІТНОСТІ	296
Кіяниця Є. О. ДОКУМЕНТУВАННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ	297
Коваленко М.Р. ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ: ОСОБЛИВОСТІ ДОКУ- МЕНТУВАННЯ	299
Колотій В.Ю. ОБЛІКОВО-ФІНАНСОВА ДОКУМЕНТАЦІЯ	301
Красовська М. О., Жуков А. В. СУТЬ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ЯК ЕКОНОМІЧНОЇ КАТЕГОРІЇ	303
Криворучко А. Є. РЕЗЕРВ СУМНІВНИХ БОРГІВ: СУТНІСТЬ ТА ВІДОБРАЖЕННЯ У БУХГАЛТЕРСЬКОМУ ОБЛІКУ	306
Криворучко А.Є. ШЛЯХИ ПОЛІПШЕННЯ РОЗРАХУНКОВИХ ВІДНОСИН ПІДПРИЄМСТВА	308
Куришко М. В. ДОКУМЕНТАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ПОРЯДОК СПИСАННЯ ПАЛЬНОГО	310

Лешенко Я. В. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА ОБЛІКУ ВНЕСКІВ ДО СКЛАДЕ- НОГО КАПІТАЛУ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ.....	312
Міхєєва К.Р. ОСОБЛИВОСТІ АНГЛО-АМЕРИКАНСЬКОЇ СИСТЕМИ ОБЛІКУ	315
Науменко Л.О. ДОКУМЕНТУВАННЯ РОЗРАХУНКІВ ЗА ПРЕТЕНЗІЯМИ.....	317
Немовленко Т. А, Щербакова Ю. О. ВИЗНАННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ЗА МІЖНАРОДНИМИ І НАЦІОНАЛЬНИМИ СТАНДАРТАМИ.....	319
Овчаренко А.Ю. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ НАРАХУВАННЯ, СПЛАТИ ТА ВІДОБРАЖЕН- НЯ ВІЙСЬКОВОГО ЗБОРУ В ОБЛІКУ	321
Піскунова О.Л. ВПЛИВ ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ НА ЕКОНО- МІЧНУ РІВНОВАГУ	323
Павлієнко І.В. ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ СУДОВО- БУХГАЛТЕРСЬКОЇ ЕКСПЕРТИЗИ ГРОШОВИХ І РОЗРАХУНКОВИХ ОПЕРАЦІЙ.....	325
Павлієнко І.В. АВТОМАТИЗАЦІЯ ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ.....	327
Павловська Т. С. ОРГАНИ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ В АВСТРАЛІЇ.....	329
Пазюченко О. В. ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА МАЛОГО ПІДПРИЄМСТВА	331
Палій М. О. КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ ЗВІТНОСТІ ЗА ЄДИНИМ СОЦІАЛЬНИМ ВНЕСКОМ	333
Пинчук А. О. ОРГАНІЗАЦІЙНА МОДЕЛЬ АНАЛІЗУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ	335
Сидоренко Л.О. РЕКЛАМА: ОБЛІКОВИЙ АСПЕКТ	337
Снівак І. ВІДОБРАЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ГРОШОВІ КОШТИ У ФІНАН- СОВІЙ ЗВІТНОСТІ.....	339
Ставицька В. О. ЦИФРОВЕ КАДРОВЕ ДІЛОВОДСТВО: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ	341

Стадніченко В.Р. УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК В БЮДЖЕТНІЙ УСТАНОВІ	343
Сухомлин О. ДОКУМЕНТУВАННЯ РУХУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ	345
Тимко А. К. ВИНИКНЕННЯ ДОКУМЕНТІВ ТА ЇХ РОЗВИТОК У ПЕРІОД КИЇВСЬКОЇ РУСІ	347
Шапаренко В.С. УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ.....	349
Мекало О.С. ПОЛІТИЧНА МОДЕРНІЗАЦІЯ У СУЧАСНІЙ ЕТИЦІ: СУТНІСТЬ І ЗМІСТ ПОНЯТТЯ	351
Гергель А.А. ЧЕСНІСТЬ У ПОЛІТИЦІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	353
Лифар І. ВЖИВАННЯ НЕНОРМАТИВНОЇ ЛЕКСИКИ У СУЧАСНОМУ МОЛО- ДІЖНОМУ СЕРЕДОВИЩІ	355
Шульга В. ВПЛИВ БАТЬКІВСЬКОЇ СІМ'Ї НА ФОРМУВАННЯ ЦІННОСТЕЙ ПОДРУЖНЬОЇ СІМ'Ї У МАЙБУТНЬОМУ	357
Дергільов І. А. DOING BUSINESS IN JAPAN.....	359
Лосєва А. В. АФІКСАЛЬНІ ІННОВАЦІЇ В АНГЛОМОВНІЙ ЕКОНОМІЧНІЙ СФЕРІ	361
Лоза Я. О. TRANSLATING AND INTERPRETING LEGAL TERMS	363
Тюріна К.О. STRUCTURAL AND SEMANTIC FEATURES OF PHRASEOLOGICAL UNITS IN MODERN ENGLISH.....	365
Рибалко В.О. LEXICAL AND SEMANTIC FEATURES OF EMOTIONAL EXPRESSION IN THE NOVEL “A WALK TO REMEMBER” BY N. SPARKS	367
Кеда Л.Ю. FORMATION OF CORN HYBRIDS PRODUCTIVITY DEPENDING ON THE AGROTECHNICAL TECHNIQUES	369

Кочур В.С. FASHION IS TIMELESS	371
Лозюк С. Л. РАЦІОНАЛЬНЕ ТА ІРРАЦІОНАЛЬНЕ В ПІЗНАВАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ.....	373
Кулінченко І. Р. УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКІ ВІДНОСИНИ В УНІВЕРСАЛАХ ЦЕНТ- РАЛЬНОЇ РАДИ	375
Ставицька В. О. ПРОУКРАЇНСЬКА ПОЗИЦІЯ ПОЛТАВСЬКОЇ МАСОНСЬКОЇ ЛОЖІ «ЛЮБОВ ДО ІСТИНИ»	377
Колотій В. Ю. РЕШЕТИЛІВКА У ВИРІ ПІВНІЧНОЇ ВІЙНИ	379
Голуб В.О. ШЛЯХАМИ ІСТОРІЇ СЕЛА АБАЗІВКА	381
Рибалко В.О. КОМУНІКАТИВНІ ФУНКЦІЇ ПЕРЕДМОВИ ДО ЗБІРКИ НОВЕЛ МИ- РОСЛАВА ДОЧИНЦЯ «ХЛІБ І ШОКОЛАД»	383
Шевченко Д. Ю. WRAPPED IN ASPIDISTRA LEAVES	385
Пащенко А. О. MEDIEVAL ENGLISH DRAMA ANALYSIS	387
Бубирь В. С. ENVIRONMENTAL IMPACT ON MIND AND BEHAVIOR OF ANIMALS	389
Бузуверя В. Р. СЛЕНГ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	391
Івер О. О. НЕОЛОГІЗМИ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	393
Кулінченко І. Р., Гладка А. В. ГЕНЕРАЛІЗАЦІЯ І КОНКРЕТИЗАЦІЯ ЯК ПРИЙОМИ ПЕРЕКЛАДУ	394
Щербак Ю. В. NEOLOGISMS IN DER JUGENDSPRACHE	396
Пикало О.М. ПОЛІТИЧНІ ПАРТІЇ ЯК ІНСТИТУТ ПРЕДСТАВНИЦЬКОЇ ДЕМОКРАТІЇ.....	399

Скрипченко В.С. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ СТАНОВЛЕННЯ ПОЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ	401
Шевченко Д.Ю. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ МУЗИЧНО-ПОЕТИЧНИХ ТЕКСТІВ (НА ПРИКЛАДІ ДУЕТУ ГРАФА З МЮЗИКЛУ «РУДОЛЬФ»)	403
Рибалко В.О. ÜBERSETZUNGSMETHODEN DER DEUTSCHEN SPRICHWÖRTER	405
Пащенко А. О. NEOLOGISMEN IN DER DEUTSCHEN SPRACHE	407
Дудник Ю.В. ФІНАНСОВА СТІЙКІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА	409
Жадько Н.В. ПОДАТКОВА БЕЗПЕКА ЯК ОДИН З НАПРЯМІВ ПІДВИЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА	410
Романець Г.П. БАНКРУТСТВО ПІДПРИЄМСТВА І ЙОГО НАСЛІДКИ	413

Наукове видання

МАТЕРІАЛИ
студентської наукової конференції

16-17 квітня 2020 рік

Том I

Підп. до друку 17.04.2020. Формат 60х90^{1/16}.
Ум. друк. арк. 23,9. Обл.-вид. арк. 26,8.
Гарнітура Times New Roman Cyr.

Редакційно-видавничий відділ Полтавської державної аграрної академії
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК №2174 від 26.04.2005 р.
Адреса: 36003, м. Полтава, вул. Сковороди, 1/3.